

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

YAŞASIN 1 MAYIS

BİR YEK GÜLAN

- Çelişkiler Ve Çatışmalar
- Bir Dönemin Sonu
- Birleşik Devrimin Temel Talepleri
- Kürdistan Sorunu
- Venezuela Sosyalizmde Israrlı
- Mersin Limanı'nda İşçiler Kazandı

FAŞİZME KARŞI SİLAH BAŞINA!...

ÇELİŞKİLER VE ÇATIŞMALAR

Sermayeyi yıkıma götürecektir. Sermayenin çelişkileridir. Çelişkiler derinleşip keskinleştikçe, burjuva toplumsal ilişkiler büyük bunalımlara girer ve işçiler çelişkileri çözecek koşullara kavuşur.

Üretici güçler ve servet artarken, işçiler değerini yitirir, en yaşamsal fonksiyonlarını kaybeder; uzlaşmaz karşıtlıklar ve çelişki gelişir; bunun sonucu olarak krizler, gerilemeler, yıkım ve çatışmalar zorunlu olur.

Eylemlerin patlamalar biçiminde baş göstermesinin temelinde uzlaşmaz sınıf çelişkilerinin gelişip keskinleşmesi vardır.

Sistemin şiddetlenen çelişkileri, patlayıcı toplumsal durum yarattı. Ama patlayıcı durum sadece potansiyel bir durum değil, çeşitli olaylarla açığa çıkan bir durumdur. Burada bilmemiz gereken, sosyopolitik eylemlerin, mücadelenin, olayların ardında uzlaşmaz sınıf çelişkilerinin olduğudur.

Kuşkusuz olaylar birbirinden tamamen kopuk değildir. Bütün bir sürecin, bütünlüklü bir durumun parçalarıdır. Ortak toplumsal ve siyasal temellere dayanıyorlar. Varolan koşulların değişimini ifade ederler.

Devrimci dönemlerde yoğun savaşım sırasında, ayaklanmada, büyük bir toplumsal güç birikiminin açığa çıktığı koşullarda olaylar aniden ve arka arkaya patlar, birbirini zincirleme etkileyen olaylar dizisi olarak akıp gider. Fakat çeşit çeşit ve son derece zengin biçimde. Her olay başka bir biçimde başka bir görüntü içinde kendini gösterir. Her olay yerini hemen yeni bir olaya bırakıyor. İşte geçmekte olduğumuz tarihi süreç, böyle olaylar yönünde çok zengin ve çeşitlilik gösteriyor.

Yıllarca kesintisiz olarak süren olaylar, ezilen ve sömürülenlerin tekelci burjuvaziye karşı verdiği devrimci mücadele niteliğindedir. Bunun anlamı, devrimin, devrimci olaylar dizisi biçiminde geliştiğidir.

Mücadelenin ilk başlarında, toplumsal olaylar, devrimci eylemler pek sık görülmez, fakat bazen toplumda büyük yankı yaratırlar. Etkileri uzun yıllar devam eder. Mücadelenin yoğunlaştığı, ileri tarihsel dö-

nemlerde, daha önce yapılan eylemler tekrar görülmekle birlikte, önceki etkiyi yaratamazlar. Eskisi kadar dikkat çekmedikleri gibi, sıradanlaşırlar. Kitleler, yeni koşullarda, eskiyi aşan çok sayıda eylem örgütleyecek duruma gelirler. Olayların niceliğinde ve niteliğinde belirgin bir ilerleme ortaya çıkar. Bu süreçte artık devrimi örgütlemek ve başarmak söz konusudur. Devrim emekçilerin kolektif çabası, girişimleri ve eylemleriyle başarıya ulaşabilir. Sonuç alıcı mücadele yoğun, yüklü, yığınsal kolektif devrimci mücadelelerdir.

Türkiye ve Kürdistan'da onyıllardır süren devrimci mücadelenin gerçek tarihesine bakıldığında olayların ne denli çeşitlilik ve zenginlik gösterdiği açık olarak görülebilir. Yeter ki, olaylar devrimci bir anlayışla ele alınsın. Devrimci anlayış ifadesini gerçek anlamda kullanıyoruz. Ancak devrimci bir anlayışla irdelersek olayların basitten karmaşığa doğru olan gelişmesini ve devrimi oluşturduğunu anlayabiliriz. Devrimci bir zihniyete devrimci bir bakış açısına sahipsen, olayların devrime, bugünkü durumdan daha yüksek bir toplumsal duruma geçiş zorunluluğuyla olan bağımlı kurabilirsin.

Mücadelenin derinliği, kesintisizliği ve devrimci niteliği göz önünde tutulduğunda; devrimci mücadeleler ve devrimci eylemler temelinde gelişen harekete büyük tarihsel hareket özelliği kazandırdığı söylenebilir. Gerçi hareket, henüz sonuçlanmamıştır, fakat daha şimdiden yarattığı büyük etki ortada. Bu hareket, bugünkü toplumsal duruma son verip, başka bir toplumsal durum yaratacak dinamiklere, değerlere ve niteliklere sahiptir. Türkiye ve Kürdistan'daki büyük tarihsel hareketi görmek için, kesinlikle devrimci biçimde düşünmek gerekiyor.

Sınıf mücadelesinin gelişme çizgisini anlamak için, olayların seyrine bakılmalıdır. Çünkü sınıf savaşımı çatışmalar, eylemlerde somutlanır. Emekçi kitlelerin eylemlerinin yoğunlaşması, gelişmesi ve şiddetlenmesi, sınıf mücadelesinin hangi noktada olduğunu gösterir. Grev, genel grev, fabrika işgali, dayanışma eylemleri, sokak gösterileri, çeşitli protesto biçimleri, politik mücadeleler, enternasyonal eylem-

ler, isyan, iç savaş, ayaklanma sınıf savaşımının durumunu anlamamızı sağlayan olgulardır. Olgulara bütünlüklü olarak baktığımızda, sınıf mücadelesinin bu topraklarda ne denli ileri düzeylere vardığını görürüz. O büyük tarihsel hareket, proletaryanın, ezilen ve sömürülenlerin etkin mücadelesinde yükseliyor.

Çalışan sınıfın, emekçilerin büyük tarihsel hareketi geçmişe bakarak değil, geleceğe bakarak ilerliyor. Tarihin ekonomik ve toplumsal gelişmeleri bu yöndedir. Üretici güçlerin yönü, üretim araçlarının ve insanın ulaştığı bugünkü gelişme derecesi, emekçilerin isteklerini karşılayacak zeminleri yaratmıştır. Daha yüksek bir toplumsal durum, bu zeminler üzerinde kurulacaktır. Kısacası, burjuvazi, emeğin başarılı olmasının tüm tarihsel koşullarını bir araya getirmiştir. Demek ki, proleter sınıfın büyük tarihsel hareketinin sonuca varması için tüm koşullar, olanaklar ve durumlar yeterince vardır.

Yeni bir geleceğe doğru ilerleyen işçi sınıfının büyük tarihsel hareketi, hedefi doğrultusunda daha bilinçli ve daha örgütlü davranıyor. Kazanmak için, emeğin sermayeye karşı mücadelesinin deneyimlerinden yararlanıyor. Emekçi sınıfın tarih sahnesine bağımsız bir güç olarak çıktığı ilk dönemlerinden tamamen farklı olarak, sınıflar mücadelesinin teorik, pratik birikimiyle yüklenmiştir. Koşulları değiştirirken kendisini de dönüştürmüş ve sınıf savaşımının yeni çarpışmalarına, dövüşmüş, dönüşmüş ve yetkinleşmiş olarak giriyor, öznenin hareketinden, eyleminden, mücadelesinden ayrı olmayan toplumsal olaylar, sosyal devrim yönünde gelişiyor.

Kitlelerin güncel pratiği içinde etkin olarak yer almamız, hareketin kendisine bir yön vermemiz, sürece müdahalede bulunmamız, savaşımın geleceği için bir hazırlık yapmak anlamına gelir. Geleceğe bugünden hazırlanabiliriz. Hareket içinde, bugün aktif bir rol oynamadan, ileride tayin edici bir konuma gelemeyiz. Ama olaylar çabuk ilerliyor, bizim de elimizi çabuk tutmamız gerekiyor. Dönemin gerektirdiği devrimci görevleri, zamanında, eksiksiz ve başarıyla yerine getirmeliyiz.

C.DAĞLI

BİR DÖNEMİN SONU

Türkiye’de bir dönem kapanıyor. Devlet ve hükümetin, İmralı’da Öcalan’la görüşmeler yaptığını açıklamaması, Öcalan’la görüşmek üzere, bizzat hükümetin onayı ile heyetlerin gitmesi, yine hükümetin ve devletin gözetimi altında Öcalan’ın mektuplarının PKK’ye, Kandil’e götürülmesi ve yanıtlarının aynı yoldan geri getirilmesi; yani Öcalan’la PKK’nin dolaylı da olsa görüşmelerine hükümetin izin vermesi bir dönemin sona erdiğinin açık, kesin, net kanıtlarıdır.

Bir dönemden söz ediliyorsa bunun hangi tarihsel kesit içinde yer aldığı ve temel çizgilerinin ne olduğu da ortaya konulmalıdır. Elbette tarihsel dönemlerin başlangıç ve bitiş tarihlerini kesin çizgilerle ortaya koymak mümkün değil. Ama yine de bu dönemin yer aldığı tarihsel kesit belirlenebilir. Biz bu tarihsel kesitin başlangıcını, öncesi olmakla birlikte, Kürt halkının özgürlük savaşının ayaklanma boyutlarına ulaştığı 90’lı yılların başı olarak ele alıyoruz.

Sözünü ettiğimiz dönemi öncesinden ayıran temel özelliklerden biri ve başta geleni, Kürt halkının özgürlük savaşının bütün diğer çelişkilerin, toplumsal sorunların etrafında döndüğü bir eksen haline gelmesi; devletin ve ardı ardına gelen tüm hükümetlerin temel gündeminin bu soruna endekslenmesi, Ulusal çelişkinin, ulusal sorunun diğer tüm sorunları ikinci plana itmesidir.

Bu belirlemeyi yaparken yirmi üç yıllık süreçte Türkiye gündemine kısa sürelerde damgasını vuran Zindan Savaşları, Gazi Sokak Savaşları, Büyük Tekel Eylemi gibi yer yer ayaklanma boyutuna ulaşan büyük eylemleri unutmuyoruz. Ama bu isyan, ayaklanma ve çarpışmalar ortaya çıktıklarında ulusal sorunu geri plana atarak toplumsal gündemi belirlemiş olsalar da kısa bir süre sonra Kürt halkının özgürlük savaşı tekrar ön plandaki yerini almıştır.

Hiçbir toplumsal olayın etkisi tek yönlü olmaz. Kürt halkının özgürlük savaşının etkisi de tek yönlü olmadı. Bu savaş bir yandan birleşik devrime güç katarken diğer yandan da, özellikle de Kürdis-

Bir dönemin kapanmakta olduğundan söz ediyorsak yeni bir dönemin de başlamakta olduğundan söz ediyoruz demektir.

Bu dönemin temel özelliği yukarıdaki tabloyu ters yüz etmek olacak. Özellikle ve öncelikle Kürdistan’da sınıfsal çelişkilerin üstündeki örtü yırtılacak; ön plandaki ulusal çelişki, yok olmayacak, ortadan kalkmayacak ama en azından bir süreliğine ikinci plana düşecek.

tan’da, emek-sermaye çelişkinin arka plana itilmesi gibi bir rol oynadı. Ulusal çelişki, sınıfsal çelişkinin üstünü örttü. Kürt halkı, dikkatlerini, enerjilerini, özlendirmelerini, doğal olarak, özgürlük hakkının elde edilmesine yoğunlaştırdılar. Kürdistan burjuvazisinin yoğun sömürüsü, Kürt emekçilerinin birinci mücadele konusu olmadı.

Ulusal çelişkinin sınıfsal çelişkiyi örtmesinin yanı sıra, Türk tekelci sermaye sınıfı da, yine olayın doğal akışı içinde, Türkiye’de şovenizmi yaymak, emekçi sınıfları şovenizmle zehirlemek, karşı devrimin kitle tabanını bu şovenizm zehri sayesinde bir arada tutmak ve devrime karşı harekete geçirmek için Kürt halkının özgürlük savaşını gerekçe haline getirdi.

Savaşta yorgun ve yenik düşen tekelci sermaye sınıfı, her şeyi yitirmeyi göze almaktansa uzlaşma elini uzatmaya karar verdi. UKH ise türdeş değildi ve Kürt halkının özgürlük savaşının etkilerine yapışan Kürdistan burjuvazisinin bir kısmı, Kürdistan orta sınıfları uzatılan bu eli devrim fikrinden kurtulmak için altın fırsat olarak değerlendirdi. Çünkü devrim kelimesi, burjuvazinin mal-mülk düzenine yoksul, emekçi sınıfların sataşması anlamına geliyordu ve her burjuva sınıf gibi Kürdistan burjuvazisi de bunu daha fazla

duymak istemiyordu. Orta sınıflar ise artık “huzur” içinde ticaret yapmak istiyordu.

Uzun yıllar süren savaşın ağır yükünü çeken Kürdistan işçi sınıfı ve yoksul köylüsü ise, bağımsız sınıf çıkarlarını ön plana taşıyacak, onları mücadelenin bayrağına yazacak, savaşı tek başlarına, müttefiklerinden ayrı şekilde sonuna kadar götürecek durumda değillerdi. Bunun için biraz zamana ihtiyaçları var.

İşte bu koşullarda devlet ve hükümetten gelen, UKH tarafından da kabul gören uzlaşma görüşmeleri, ana çizgilerini ortaya koyduğumuz dönemi sona getirdi.

Bir dönemin kapanmakta olduğundan söz ediyorsak yeni bir dönemin de başlamakta olduğundan söz ediyoruz demektir.

Bu dönemin temel özelliği yukarıdaki tabloyu ters yüz etmek olacak. Özellikle ve öncelikle Kürdistan’da sınıfsal çelişkilerin üstündeki örtü yırtılacak; ön plandaki ulusal çelişki, yok olmayacak, ortadan kalkmayacak ama en azından bir süreliğine ikinci plana düşecek.

Devlet/hükümet ile UKH arasında varılacak bir uzlaşma sorunu çözmeyecek, sadece ertelemiş olacak. Kürt halkı, “çözüm” umuduyla bir süreliğine de olsa, dikkat ve enerjisini ulusal sorun etrafında değil sınıfsal çelişkiler üzerinde yoğunlaştıracak.

Karşı devrim cephesine gelince.. Devletin ve tüm hükümetlerin devrime karşı kullandıkları en önemli silah olan gerici faşist kitleyi zehirlemede, bir arada tutmada yararlandıkları en önemli propaganda aracı olan şovenizm silahını etkisiz kılacak adımları bizzat kendileri atmaya başladılar bile.

Kürt halkını aldatmak için söylenmiş olsa da, Başbakanın “her türlü milliyetçiliği ayaklar altına alacağız” sözü, örneğin MHP’li faşistlerin gözünde dinci faşistlerin “milliyetçilik” duygusunu hurdaya çevirmiş bulunuyor. Karşı devrimci kitleyi bir arada tutan çimento dağılıyor.

Hükümetin, bir dönemi kapatmak için attığı adımlar yaratacakları sonuçlarla devrimin yeni bir perdesini açacak. Bu yeni sahnede devrim çok daha sağlıklı temeller üzerinde yol alacak.□

BİRLEŞİK DEVRİMİN TEMEL TALEPLERİ

Devrimler, toplumsal gelişmenin önemli dönemeçlerinde tarihsel alt üst oluşlarla, sıçramalarla, tarihsel ilerlemenin muazzam hız kazanmasıyla gerçekleşirler. Bu devrimi gerçekleştiren en alttakiler, sömürülen, ezilen hor görülen sınıflardan geniş yığınlar için bu alt üst oluş dönemleri, devrimler birer bayramdır. Geniş emekçi yığınlar, tarihin yapıcısı olan halk kitleleri, devrim dönemlerinde çok büyük bir güç olarak tarih sahnesinde öne çıkarlar. Büyük dönüşümlerin gerçekleştiği böylesi dönemlerde, olağan zamanlarda hayal dahi edilemeyecek olağanüstü bir hızla ilerlemeler gerçekleştirilir. Tarihin büyük bir hız kazandığı devrim dönemlerinde öncü sınıfın ve öncü partinin görevleri de, her zamankinden çok daha önemli ve yaşamsaldır. Bu dönemlerde özellikle kitle önderlerini bünyesinde toplayan öncü partiler büyük bir cesaretle ve girişkenlikle inisiyatif almalı, öne atılmalıdır. Böyle dönemlerde öncü parti, devrimin yerine getirmesi gereken görevleri daha açık anlaşılabilir ve daha kapsamlı olarak eylem halindeki kitlelere götürmenin yollarını bulmalı, bunu başarmalıdır. Komünist partinin devrimin görevlerini açıkça gösteren şiarları, anlaşılabilir olduğu kadar hareket halindeki kitlelere yol göstermeli, bir meşale gibi zafere giden yolu aydınlatmalıdır. Bu şiarların peşinden giden kitleleri en kısa yoldan devrime, zafere götürmelidir.

Bugün devrimin böylesine yükseliş içinde olduğu Türkiye ve Kürdistan'da Leninist Parti, bu görevinin bilincinde. Yıllar önce belirlediği üç temel şiarla dönemi karşılarken, bir devrime ne kadar hazır olduğunu da açıkça ortaya koymuştu. Şimdi bu şiarların altını bir kez daha çizmek istiyoruz.

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük

Zindanlar sorunu Türkiye ve Kürdistan halkları açısından cumhuriyet tarihi boyunca hep var oldu. Bugüne kadar defalarca af kanunları çıkarıldı, infaz erteleme-

leri yapıldı vb. tutsaklar serbest bırakıldı. Ama aynı sorun çok kısa sürede yeniden gündeme geldi. Türkiye ve Kürdistan'da devrim mücadelesi zafere erişmeden, bu sorun halklarımızı gündeminden düşmeyecektir. Bu topraklarda 90 yıldan beri sosyalizm mücadelesi var ve bunun son 40 yılı iç savaş boyutlarında sert geçti. Tekelci sermaye bugüne dek ne yaptıysa, devrimin baskısı altında yaptı. Sermayenin amacı dün olduğu gibi bugün de devrimci mücadeleyi durdurmak, devrimi yenmektir. Zindanlar burada hep önemli bir yere sahip oldu. Devrimci mücadeleye atılan halklarımızın en ileri evlatları, sermaye tarafından ya katledildi ya da işkencelerden geçirilip zindanlar kapatıldı. Zindana kapatılan devrimci tutsaklar, halkların mücadeleye atılmasını engellemek amacıyla rehin olarak tutuldu. Bu politika, 12 Eylül Askeri Faşist Cunta döneminde kısmen sonuç verse de, özellikle 80'li yılların ikinci yarısından itibaren her iki ülkede de halkların mücadelesi yeniden yükseldi. Devletin zindan politikası sonuç vermedi, 90'lı yıllarda artık zindanlarda inisiyatif elinden kaçırılan devletin politikası, 96'ya geldiğinde Ölüm Orucu sonunda tamamen iflas etmişti

90'lı yıllar güçler dengesini değiştirdi; sınıflar mücadelesinde yeni bir durum doğdu; devrimin güçlü atılımı gündeme gelmişti. Bu güç ilişkileri, zindanlarda da yeni bir durum doğmasına yol açmıştı. Tutsaklar ve halklarımız artık zindan duvarlarını kabul etmiyordu. Sermeye ve devleti de denetimi elinden kaçırdığı bu duruma razı değildi. 21. yüzyıla girerken Türkiye tekeli sermayesi ve faşist devlet, ABD ve AB emperyalizminin etkin desteği ile F tipi zindanları gündeme getirdi. F Tipi saldırısı sermayenin o güne kadar yaptığı en sert, en kapsamlı ve doğrudan sınıfsal bir saldırı olarak uygulamaya kondu. Sermayenin amacı, F tipi hücrelere doldurduğu öncüyü teslim almak, öncüsüz bıraktığı proletarya ve emekçi yığınları devrim ve zafer yolundan saptırmaktı.

Sermaye, böylelikle birleşik devrimi

yenmeyi hedeflemişti. Ama daha ilk adımında yanıldığı ortaya çıktı. 19 Aralık 2000'de 20 zindana birden saldırdı ve 20 zindanda birden güçlü bir karşı koyuşla, mücadeleye karşılaştı. Zindanlardaki devrimci tutsaklar 4 gün 4 gece çıplak ellerine yüreklerini alıp savaştılar; devrimin yenilmezliğini bir kez daha gösterdiler. NATO'nun "en güçlü ordusu" bütün teknik olanakları, iş makinaları, zırhlı araçları, helikopterleriyle, kimyasal bombaları, gazlarıyla; medyayı da yanına alarak bütün gücüyle saldırdı. Devrimci tutsaklar kan bedeli, can bedeli savaştı, teslim olmadı: 4 günün sonunda 28 tutsak katledilmiş, yüzlercesi yaralanmıştı. Sermeye ve faşist devlet, emperyalizmin desteğine rağmen bu savaşı kazanamadı, devrim ve devrimci tutsaklar, bu savaştan politik bir zaferle çıktı.

Zindan politikasıyla somutlanan devrime yönelik bu kapsamlı sınıfsal saldırı, daha ilk adımında iflas etti. 4 gün savaşları sürerken proletarya ve emekçi kitleler, o güne kadar hiç olmadık ölçüde devrimci tutsaklara sahip çıktı; pek çok kentte sokaklara çıkıp meydanları işgal etti; polisle çatıştı; sokak savaşlarına girdi. Devrime ve devrimci tutsaklara sahip çıkarak, devrimi ne kadar istediklerini gösterdiler. 4 gün savaşlarından sonra bütün F tipi zindanlarda mücadele Ölüm Orucu savaşları ile sürdü. Bazı siyasi örgüt ve partiler 2002 yılında eylem kırıcılığı yapıp eylemi bıraksalar da, bu savaş 7 yıl sürdü: Halklarımızın yüreğinde ve beyninde kazanılmış bir zafer oldu.

Birleşik devrim mücadelesi karşısında daha da acizleşen tekeli sermaye, bu sefer Kürt halkının politikada öne çıkan kesimlerini KCK operasyonlarında uydurma gerekçelerle kitleler halinde zindanlara doldurarak, Kürdistan Devrimini tasfiye etmeyi gündemine aldı. Burada amacı yine birleşik devrimi yenmektir. Bu saldırı karşısında Kürt halkı ve tutsaklar da TC'nin faşist özel mahkemelerinde kendi anadillerinde savunmayı dayatarak mücadeleyi daha da yükseltti.

Devrimin Şiarları

Halklarımızın gündeminden zindan sorunu hiç eksilmedi. Burjuvazinin egemenliği ve devrim mücadelesi devam ettikçe bu sorun da varlığını sürdürecektir. Burada tek gerçek çözüm, proletaryanın, ezilen ulus ve ulusal toplulukların, emekçi sınıfların politik özgürlüklerini kazanmak için, demokrasi ve devrim için mücadeleyi daha da yükseltmesi, tekelci sermayenin ekonomik ve politik ayrıcalıklarına son vermesi, egemenlik aygıtı faşist devleti yıkararak, kendi iktidarlarını kurmalarıyla gerçekleşecektir. Gerek bizde, gerek dünyanın diğer ülkelerinde yaşanan devrim ve devrimci mücadele deneyimlerinde olsun, emekçi yığınlar ne zaman ciddi bir atılım göstermiş, eylemlerini yükseltmişlerse, başat talepleri arasında kendi tutsaklarının serbest bırakılması da yer almıştır. Bu talep, kitleleri doğrudan politik mücadeleye kazanmış, doğrudan politik mücadelenin bir konusu olmuştur. Çünkü kendi önderlerine sahip çıkmayan bir sınıf, bir halk, asla özgürlük yüzü göremez.

Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı

Kürt ulusunun özgürlüğünü kazanmak uğruna verdiği mücadeleye her biçimde destek olmak, enternasyonal bir görev olduğu kadar, ezen ulus proletaryasının kendi özgürlüğünü kazanabilmesi için de bir zorunluluktur. Ama bunu söylemek, ulusal hareketin devrimci olmayan geri yanlarını da desteklemek anlamına gelmez, gelmemeli. Ulusal hareketi devrimci olduğu sürece ve devrimci olduğu ölçüde desteklemek gerekir. Devrimci olduğu ölçüde dedik. Zira ulusal sorunun son tahlilde burjuva bir sorun olduğu hiç bir zaman göz ardı edilemez. Bu yüzden tıpkı Filistin hareketi gibi, Kürt ulusal kurtuluş hareketi de bir yanı sıra devrimcidir, bir yanı sıra da uzlaşmacı. Leninistler bu hareket devrimci olduğu sürece ve devrimci olduğu ölçüde ulusal kurtuluş mücadelesini desteklerken, uzlaşmacı yanlarını da eleştirmeye devam edecektir.

Tarihin en devrimci sınıfı olan proletarya ve bu topraklardaki öncü müfrezesi olan devrimci sınıf partisi Leninist Parti, kayıtsız şartsız, ikirciksiz, açık ve net olarak Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkını savunmaya devam edecektir. Leninistler, Kürt ulusunun ayrılma hakkını

İşçiler, işsizler, ezilen ulus ve ulusal topluluklar, küçük üreticiler, öğrenciler, sağlık emekçileri, mimarlar, mühendisler, özelleştirme mağdurları, kentsel yıkıma uğrayıp evlerini kaybedenler, HES'ler ve maden şirketleri tarafından yaşam alanları tahrip edilerek göçe zorlananlar... Velhasıl, daha burada sayamayacağımız kadar çok nedenle yaşamı cehennem azabına çevrilen çeşitli sınıf ve katmanlardan emekçi yığınlar, her yerde kendi özgül sorunları için bir araya geliyor, örgütleniyor ve mücadeleye atılıyorlar.

bütün halkın önünde ve olabilecek en geniş kapsamıyla, cesurca tartışmalı, savunmalı, açıklamalı; bu yönde gelişebilecek olanlar karşısında hazırlıklı ve insiyatifli olmalıdır. Bu görevlerin ertelenmesi, küçümsemesi, devredilmesi ya da savsaklanması Marksizm Leninizm değil, olsa olsa onun dar kafalı bir yorumu, karikatürü olacaktır.

Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı, sadece bu hakkın kabul edilip sahibine iade edilmesi, Kürt ulusal sorununun, Kürdistan sorununun çözümü anlamına gelecektir. Bunun gerçekleşebilmesi, tekelci sermayenin bugünkü egemenlik aygıtı olan faşist devletin bir dizi devrimle köklü bir değişim geçirmesi; ordunun, militarist devlet aygıtının ve merkezi bürokratik aygıtın yapısında köklü bir değişim geçirmesi sağlanmadan mümkün değildir.

İlhak edilmiş bir Kürdistan, binlerce yoldan Türkiye tekeli sermayesine bağlanmış, bağımlı hale getirilmiştir. Tekeller, Kürdistan'ı binlerce memesinden sömürüyor; yer altı, yer üstü kaynaklarını ve zenginliklerini emip kurutuyor. Tekelci sermaye, bu bereketli memeleri öyle kolay bırakmaz. Faşist devlet varlığını sürdürürken, bunun "barış" yoluyla, parlamento yoluyla değişebileceğini savunmak, ham hayal değilse eğer, kendi kendini aldatmak olur. Kürdistan'a özgürlük, birleşik devrimin zaferiyle gelecektir.

Bütün İktidar Emeginin Olacak

Türkiye ve Kürdistan'da sınıflar mücadelesi, 40 yılı aşkın süreden beri iç savaş boyutlarında sert bir seyir izledi. Proletarya, ezilen ulus ve ulusal topluluklar, emekçi yığınlar, onlarca yıldan beri kendi istedikleri bir yaşamı kurabilmek için mücadele veriyorlar. Sermayeye dayalı bu üretim sistemi, halklara açlık, sefalet ve sömürden başka bir şey vermedi; vermiyor. İşçi ve emekçi sınıfların her türlü ekonomik ve politik talebi, karşısında faşist devlet terörünü buldu, askeri faşist darbelerle, polis zoruyla ve şiddetle bastırılmaya çalışıldı. Mücadele zaman zaman duraksamış gibi olsa da, kısa sürede eskisinden daha güçlü olarak yoluna devam etti.

Türkiye, bağımlı bir ülke olduğu için, tekelci sermayenin, işçi ve emekçi yığınların ekonomik taleplerini karşılama olanağı zaten yoktur. Buna bir de emperyalist kapitalist sistemin dünya ölçeğinde içine sürüklendiği yapısal krizi eklenince, yığınların yaşamı daha da çekilmez hale geldi. Özellikle 21. yüzyıl yaklaşırken dünyada gerçekleşen değişim ve emperyalizmin yeni evrede uygulamaya koyduğu tam ilhak politikaları, bütün bağımlı ülkelerde olduğu gibi bu topraklarda da proletarya ve emekçi yığınlar daha derin ve geniş bir sefalete sürüklendi. Bir yandan büyük bir servet, sermaye biçimi altında birikirken karşıt kutupta ise çok yaygın ve çok derin bir yoksulluk, sefalet birikimi yaşandı. Servetle sefalet arasındaki uçurum hiç durmadan açılmaya devam ediyor.

Özellikle Sovyetler Birliği ve sosyalist sistemin dağılmasıyla birlikte tekelci sermayenin bütün dünyada uygulamaya koyduğu kapsamlı sınıfsal saldırı, proletarya ve emekçi sınıfları hedefine aldı; dünya proletaryasının 150 yılı aşkın mücadelelerle elde ettiği kazanılmış hakları gaspetmeye girişti. Proletarya ve emekçi sınıflara, ezilenlere yönelen küresel bir iç savaş dayattı. Pek çok bağımlı ülkede olduğu gibi, zaten daha öncesinden emperyalizmin yerli işbirlikçileri eliyle tezgahlanan askeri faşist cuntalar, bu ülkelerde proletaryanın ekonomik ve politik örgütlerini oldukça zayıflatmış; artı-değer sömürsünü de hem mutlak olarak, hem de nispi olarak artırmıştı. Bu, bizde de 12 Eylül askeri faşist cunta döneminde yaşan-

mıştı. Yeni evrede uygulamaya konan kapsamlı sınıfsal saldırılarla bu daha da derinleşti. Ücretli emekçilerin sendikal örgütlenmelerinin zayıflatılması, proletaryanın atomlarına kadar dağıtılıp örgütsüzleştirilmesi, işsiz nüfusun büyük oranda artışıyla birleşince, iş bulabilen “şanslı” kesimin durumu iyice güvensiz, güvencesiz duruma getirildi. Tam ilhak politikalarının uygulanması sürecinde gerçekleşen özelleştirmeler, taşeronlaştırmalar yoluyla işten atmalar daha da yaygınlaştı; esnek çalışma giderek bütün ücretli emekçilere, proletaryaya dayatıldı. Emeklilik yaşı iyice yükseltilerek, neredeyse ücretli emekçiler açısından ulaşılmaz şartlara bağlandı. Eğitim, sağlık gibi kamu hizmetleri özelleştirilerek paralı hale getirildi. Sağlık sigortası ve emeklilik sigortasına varana dek her şey özelleştirilip tekellere yeni kar alanları açıldı. Kentsel yıkım projeleriyle, sağlıksız da olsa emekçi, yoksul kesimlerin gecekonduları başlarına yıkılıp ellerinden alındı; kalanlar da alınmaya çalışılıyor. HES’ler, altın arayıcısı şirketler, maden arama şirketleri, siyanür vb. zehirli kimyasal yöntemlerle doğayı talan edip tahribatlar yaratıyor; insanlar ve diğer canlılar için yaşanmaz hale getiriliyor.

Tarım sektöründe uygulanan tam ilhak politikaları büyük yıkımlara yol açıyor. Daha birkaç on yıl öncesine kadar Türkiye kendine yeten bir tarım ülkesi olduğu gibi, tahıl, canlı hayvan ve et ihracatçısıydı. Oysa şimdi tahıl, mısır, et ve canlı hayvan satın almak durumuna düşürüldü. Kendi doğal tohumlarını ve tohum çeşitliliğini kaybettiği gibi, tarım tekellerinden her yıl tohum almak zorunda bırakıldı.

Kırlarda olsun, kentlerde olsun, küçük üretim yapan küçük mülk sahipleri büyük bir hızla üretim ve geçim araçlarını tekellere kaptırıp mülksüzleşerek, işsizler ordusunun saflarına katılıyor. Kırlarda yaşayan nüfus fazlası, hiç durmadan kentlere doğru süpürülüp yaşamdan kovuluyor.

İşçiler, işsizler, ezilen ulus ve ulusal topluluklar, küçük üreticiler, öğrenciler, sağlık emekçileri, mimarlar, mühendisler, özelleştirme mağdurları, kentsel yıkıma uğrayıp evlerini kaybedenler, HES’ler ve maden şirketleri tarafından yaşam alanları tahrip edilerek göçe zorlananlar... Velhasıl, daha burada sayamayacağımız kadar çok nedenle yaşamı cehennem azabına çevrilen çeşitli sınıf ve katmanlardan emekçi yığınlar, her yerde kendi özgül sorunları için bir araya geliyor, örgütleniyor ve mücadeleye atılıyorlar. Çok geniş bir alanda çok zengin bir örgütlenme, mücadele çeşitliliği ve birikimi gerçekleşti. Ancak emekçi yığınlar, bu topraklarda yaşayan halklar, bugüne kadar verdikleri mücadelelerle bir sonuç alabilmiş, kendi istedikleri yaşamı kurabilmiş değiller. Mücadele, bütün zenginliğine rağmen, henüz sermayenin iktidarına, burjuva sınıfın ekonomik ve politik egemenliğine son verebilmiş değil. Ama hareket, artık bir genel ayaklanmanın eşliğine gelip dayandı.

Burada Leninistlere düşen görev, bütün bu özgül talepleri kucaklayarak, özgül olanı genel olanın içinde eritip bir tek potada birleştirecek bir perspektifle geniş kesimlere ulaşmak; Bütün İktidar Emeğin Olacak şiarı altında toplanmalarını sağlayarak sermayenin ekonomik ve politik egemenliğini yıkmada onlara yardım etmektir.

Leninist Parti’nin yıllar öncesinden açıkça ortaya koyduğu bu üç temel talep, bu şiarlar proletaryaya, ezilen ulus ve ulusal topluluklara, emekçi yığınlara kurtuluşlarının yolunu gösteren devrimci şiarlardır. Ancak bu şiarlar altında toplanıp mücadeleyi yükselterek devrime, zafere ulaşabilir. □

VENEZUELA SOSYALİZMDE ISRARLI

Latin Amerika’ya ve dünyaya son yıllarda damgasını vuran bir sosyalist lider olan Hugo Chavez kansere yenik düştüğünde, tüm kapitalist dünya bunu ayakta alkışlarla karşılamıştı. Onlara göre lider ölürse ya da giderse sosyalizm yıkılırdı!

Venezuela halkı bir kez daha emperyalist-kapitalist sistemin bu gerçek dışı hayallerini boşa çıkardı. Önderleri Hugo Chavez’i yitirmenin yasını tutan Venezuela halkı, onun mirasına sahip çıktığını seçimlerde Nicolas Maduro’yu seçerek gösterdi.

Venezuela’da 14 Nisan’da düzenlenen seçimlerde Gran Polo Patriótico koalisyonunun devlet başkanı adayı Nicolas Maduro seçimleri kazanarak 2013-2019 yılları arasında devlet başkanlığı yapmaya hak kazandı. Oyların %50.6’sını alarak (7 milyon 505 bin oy) seçimleri kazanan Maduro, muhaliflerin adayı Henrique Capriles’i geride bıraktı. Muhalefet ise oy sayımlarını kabul etmediğini duyurdu.

1962 Caracas doğumlu Nicolas Maduro, bir otobüs şoförü olarak Metro işçileri sendikası için çalışmış; Beşinci Cumhuriyet Hareketi Partisinin (MVR) kurucularından biri olarak 1998’de Temsilciler Meclisi’ne, 1999’da Kurucu Meclis’e, 2000 ve 2005’te Ulusal Meclis’e girmişti. 2012 Ekim’de de devlet başkanı yardımcısı oldu an Maduro, Chavez’in hastalığı boyunca ülkeyi yönetmiş ve Chavez tarafından halefi olarak gösterilmişti.

Karşı-devrimciler tarafından “Üniversite eğitimi olmayan bir kamyon şoförü” diye alay konusu edilmek istenen Maduro, Chavez için “devrimci, gençliğine rağmen muazzam tecrübeleri olan, büyük bir fedakarlık ve çalışma kapasitesiyle en zor durumların dahi üstesinden gelebilecek bir adam” idi. □

KAZA DEĞİL ÇOCUK İŞÇİ CİNAYETİ

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG) 3 Nisan günü Kadıköy İskele Meydanı'nda Mart ayına ait iş cinayetlerini raporunu açıkladı. "13Yaşındaki Ahmet Yıldız Preste Can Verdi! - İş Cinayetlerine Son! Adalet İstiyoruz!" yazılı pankart açılan basın açıklamasında "Çocuk İşçilik Yasaklansın!", "Kaza Değil Bu Bir Cinayet!", "Çocuklar Ölüyor Sermaye Büyüyor!" sloganları atıldı.

Basın açıklamasını İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG) adına İbrahim Sarıkaya yaptı. Hazırlanan rapora göre Mart ayında en az 55 işçi, iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi. İşçi ölümlerinin 15'i inşaat, 6'sı metal, 6'sı madencilik ve 5'i kimya sektörlerinde yaşandı. İstanbul'da 10, Muğla'da 5, İzmir ve Sakarya'da ise 4'e işçi hayatını kaybetti. Adana'da ise 13 yaşındaki çocuk işçi Ahmet Yıldız pres makinesine sıkışarak can verdi.

Son iki yılda yapılan bazı yasal düzenlemeler ile çocuk işçiliğinin altyapısının iyice pekiştirildiğine de vurgu yapılan açıklamada, 4+4+4 eğitim sistemi ile 9,5 yaşından itibaren çocuk işçi çalıştırılmasının meşru hale getirildiği vurgulandı.

Yıllık staj günününün 120 günden 150 güne çıkarılacağı da hatırlatılan açıklamada son olarak 17 Şubat'ta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın çıkardığı bir yönetmelikle bu sömürünün daha da derinleştirildiği ve "Çocuk ve Gençlerin Çalışma Usullerini Düzenleyen Yönetmelik" başlığıyla çıkan son yönetmelikle 16 yaşından gün almış çocukların kiremit, tuğla ve ateş tuğlası işleri ile parafin ve plastik imalatı, selüloz üretimi gibi işlerde çalıştırılmasının önünün açıldığı belirtildi.

Yaratılan emek cehenneminin çarklarına, her geçen gün acımasızca daha fazla çocuk yollanmakta olduğunun altını çizen Sarıkaya İSİG olarak Türkiye'nin çocuk işçi ölümlerine sahne olmaması için mücadele edeceklerini ifade etti.

Basın açıklaması iş cinayetlerini protesto eden sloganlarla sonlandırıldı. □

DAİYANG'DA ANLAŞMA SAĞLANDI

Tekirdağ Çorlu'daki Daiyang-SK fabrikasında Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin sürdürdüğü grev, 11 Nisan günü Daiyang-SK patronu, Çorlu Kaymakamı ve Birleşik Metal-İş temsilcilerinin görüşmelerinin ardından TİS imzalanarak sona erdi.

İmzalanan toplu iş sözleşmesine göre 70 liralık sosyal paket, % 8 maaş zammı, 800 lira geriye dönük alacak ve birer ikramiye konularında uzlaşma sağlandı; karşılıklı açılan davalar da geriye çekilecek.

Bir ay içinde fabrikayı kapatma kararı alan Daiyang-SK, işçileri 1 ay daha çalışıyor gibi gösterecek, işçilerin 1 aylık ücret ve sigortası yatacak ve bir ayın sonunda işçilerin kıdem ve ihbar tazminatları dahil tüm alacakları ödenecek. Sözleşme işçinin işe giriş tarihinden, iş akdinin fesih tarihi olan 13 Mayıs 2013 tarihine kadar geçerli olacak. Sözleşmeye göre daha önce işten çıkarılan 9 işçinin işe iadesi reddedilirken, bu 9 işçiye kıdem ve ihbar tazminatları ödendi, ancak işçiler grevde geçen sürenin parasını alamadı. □

“ZAMMI VE AYRIMCILIĞI KABUL ETMİYORUZ”

İTÜ Taşkıışla Kampüsü ana giriş kapısı önünde bir araya gelen 6 nolu Eğitim Sen Üniversiteler Şubesi üyesi öğretim görevlileri yemeklere yapılan zammı protesto ettiler.

2 Nisan günü Eğitim Sen üyesi Öğretim görevlileri İTÜ ana giriş kapısı önünde "Personel "Zammı ve Ayrımcılığı Kabul Etmiyoruz" yazılı pankart açarak "Herkes Eşit Nitelikli Yemek", "Rektör Karaca İTÜ Karartma", "Personel Zammı Geri Alınsın" şeklinde sloganlar attılar.

Basına açıklama yapan Eğitim Sen 6 Nolu Üniversiteler Şubesi yöneticilerinden Arzu Acar "Eğitim Sen olarak İTÜ çalışanlarının haklı tepki ve taleplerini sonuna kadar destekliyoruz. Rektör Mehmet Karaca'nın göreve geldiği günden itibaren alışkanlık haline getirdiği keyfi ve hukuksuz uygulamalardan bir diğeri olan yemek zammı geri alınana kadar mücadelemizi sürdüreceğimizin İTÜ çalışanları ve kamuoyu tarafından bilinmesini istiyoruz." diye konuştu.

Eylem sloganlarla sona erdi. □

MERSİN LİMANI'NDA İŞÇİLERİN ZAFERİ

34 gündür eylemde olan Mersin Liman işçileri dışarıdan kaçak işçi ve operatör a-lımlarına karşı tepki olarak ve taleplerinin gerçekleşmesi amacıyla içeride ve dışarıda tüm işçilerin kararı ile 3 Nisan'da saat 13.00 itibarıyla tüm şalterleri indirerek MIP'de işi durdurdular.

Vardiyalı olarak 08.00-16.00 arası çalışan işçiler, durdurdukları vinçlerin üzerine çıkarak eylemlerini kazanana kadar devam ettireceklerini duyurdular. 16.00-24.00 vardiyasında çalışan işçiler de içerideki arkadaşlarına destek olarak dışarıda eyleme başladılar.

İşçiler makinaları durdurdukları sırada dışarıdaki işçiler de sloganlarla içeri girmek isteyince işçilerle polis arasında çatışma çıktı. Çıkan çatışmanın ardından 6 işçi gözaltına alındı. Gözaltına alınan işçilerin ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı. İşçiler "Mücadelemiz devam edecek! Ya çözülecek ya çözülecek!" diyerek eylemlerine sonuna kadar devam edeceklerini söylediler.

İçeride 400 işçi, dışarıda 500 işçi eylemde. Mersin Limanında sendikali çalışan 1500 işçi var. Ancak patronlar, 2 sene içinde taşeronla geçerek sendikalaşmanın önüne geçme hedefinde olduğunu duyurmuştu. MİP patronları içeri giriş ve çıkışları yasaklayarak işçilerin yemek ve su ihtiyaçlarının alınmasını engellemeye çalışıyor.

Gece saat 03.00 sıralarında Limana gelen çevik kuvvet polisleri işçilere dağılmalarını ve çadırlarını kaldırmalarını istedi. Bunu kabul etmeyen işçiler birbirlerine ke-

netlenince polis gaz bombalarıyla saldırdı ve çadırı söktü. Bu esnada yaralanan 10 işçi hastaneye kaldırıldı. Gözaltına alınan 12 işçi ise öğle saatlerinde serbest bırakıldı.

Sabah saatlerinden itibaren liman içinde ve dışında sayıları artan işçiler yine sloganlarla bekleyişi sürdürdüler. 3 Nisan'da getirilen 400 kaçak taşeron işçiye İstanbul'dan getirilen 240 işçi daha eklendi. Bu işçiler iş bırakan sendikali işçilerin yerine çalıştırılmak istenince, Liman-İş'te örgütlü 400 kadar işçi 70 metre yüksekliğindeki vincin üzerine çıkarak eylemi sürdürdü.

İşlerin tamamen durdurulduğu Limanın çevresi, karşısındaki MİP şirketi etrafında polis yığınağı var. İşçilere aileleri de deste-

ğe gelirken, Mersin'de bulunan sendikalar da Liman önüne geldiler. Saat 13.30 civarında da üniversite öğrencilerinin limana gelmeleri bekleniyordu.

Öğle saatlerinde "Mücadeleniz Mücadelemizdir" diyen Mersin Üniversitesi öğrencileri Liman işçilerini ziyarete geldi.

Akşamüzeri ise, vincin üzerindeki işçilerden Serdar Altun inmek isterken vinçten düştü. Bacaklarında kırık olduğu öğrenilen işçi, ambulansla hastaneye kaldırıldı. 5 Nisan günü bir işçi daha fenalaşarak hastaneye kaldırıldı. Buna rağmen işçiler ne olursa olsun "Ölmek Var Dönmek Yok!" diyerek eylemde kararlı olduklarını belirttiler.

Eylemin 36.gününde, Liman İş Sendikası ve patron arasında yapılan görüşmede uzlaşma sağlandı. Anlaşmada çıkan kararlar kısaca şunlar:

Atılan 34 işçinin 30'u geri alınacak, bunlardan 18 tanesi iki ay içinde işe başlayacak; sendika temsilcilerinin oluşturduğu diğer 4 kişinin konumları değerlendirilecek ve bu süre içerisinde ücretleri ödenecek; İşçiler hakkında açılan davalar geri çekilecek; Vinçlerde direniş gösteren işçiler, iki gün ücretli izne ayrılacak; Toplu iş sözleşmesi başlayacak; İçeride taşeron işçiler çalıştırılmayacak.

Görüşmelerin ardından vinçlerdeki işçiler, sağlık kontrolü için hastaneye sonrasında ifadeleri alınmak üzere karakola gönderildi. İşçiler, arkadaşları ve aileleri tarafından coşkuyla ve sloganlarla karşılandılar. □

BOSCH İŞÇİLERİ TÜRK METAL'İ İSTEMİYOR

Bosch işçileri, 2 Nisan günü İstanbul Maslak'ta bulunan Bosch'un Genel Merkezi önünde bir araya gelerek yaptıkları basın açıklamasında sarı sendika Türk Metal'i istemediklerini bir kez daha belirterek işten çıkarılmalarını protesto için Genel Merkez önünde çadır kurdular. İşçiler Türk Metal'den ayrılıp DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş'e üye olunca 3 işçi işten atılmıştı.

Birleşik Genel İş Sendikası Başkanı Adnan Serdaroğlu, işçiler adına yaptığı açıklamada; İstanbul Maslak'ta devasa binanın önünde bir haksızlığa, hukuksuzluğa dur demek için bir araya geldiklerini söyledi. Serdaroğlu, Bosch iş yerini bir kez daha ziyaret ettiklerini, fakat bu sefer kalıcı olarak buraya geldiklerini dile getirdi.

Serdaroğlu "Bosch işvereni şimdi her yerde itibar kaybediyor. Avrupa'nın bütün ülkelerinde işletmeleri var. Orada bunları yapabiliyor musun? Kendine güveniyorsan bunu Almanya'da yap. Bir yıldır bu insanlara eziyet çektiriyorsun. Zombilerle, sarı sendikalarla insanların hakkını çiğnemekten vazgeçin" diye konuştu.

"Biz Bosch işçisiyiz, sarı sendikayı göndereceğiz" diyen binlerce kişinin kendi iradele-ri ile DİSK'in kapısını çaldığını vurgulayan Serdaroğlu patrona bir çağrı yaparak, işçilerin iradesini ortaya koyacak bir referandum yapılmasını talep etti. Serdaroğlu, MESS'in bütün imkanlarını zorlayarak patronlara destek verdiklerini, bunun sebebinin DİSK'ten korkmaları olduğunu söyledi. □

THY'DE GREVE GİDİLİRKEN

5 Nisan günü Sabah Gazetesi önünde toplanan THY işçileri, kendilerini ve Hava İş Sendikasını hedef alan Hıncal Uluç'u gazete binası önünde protesto ettiler. Türkiye Gazeteciler Sendikası, Tek Gıda İş, Deri İş, Hey Tekstil işçileri ve Mücadele Birliği Platformu da eyleme destek verdi.

THY işçileri gazete önünde sık sık "Yandaş Basın Bunu da Yaz", "Hava İş Burada Hıncal Uluç Nerede", "Vur Vur İnlesin Hıncal Uluç Dinlesin", "Yandaş Basın İstemiyoruz" sloganları atarak "Haklı Mücadelemizi, Sendikamızı ve Anayasal Hakkımız Grev Hakkımızı Karalayan Hıncal Uluç'u Kınıyoruz" pankartı açtılar.

Sabah Gazetesi önünde konuşma yapan Hava İş Genel Başkanı Atılay Ayçin, 305 işçinin 312 gündür sürdürdükleri mücadelede atılan işçilerin seslerini duyurmaya çalıştıklarını belirtti. Ayçin; işçilerin işlerin atıldığı bir ülkede diktatörlüklerin olduğunu, diktatörlüklerin olduğu ülkelerde faşizmin olduğunu söyledi.

Ayçin "Allah aşkına bırak Ortaköy'de zıkkımlanmayı... ayaklarının üstünde kimsenin yalakası olmadan dur, senden istediğimiz adam ol adam" diye konuştu.

Daha sonra THY işçileri Sabah Gazetesini yakarak protesto ettiler. Eylemin ardından Tek Gıda İş Sendikası üyesi Pakmaya işçilerini ziyaret eden THY işçileri "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Pakmaya İşçisi Yalnız Değildir" sloganları atarak işçilere destek verdi.

İşçiler 8 Nisan'ı Bekliyor

6 Nisan günü Hava İş Sendikası binası önünde toplanan THY işçilerine Tek Gıda İş temsilcileri, Hey Tekstil İşçileri, Mücadele Birliği Platformu, Devrimci İşçi Komiteleri, Devrimci Öğrenci Birliği ve bir çok emek örgütü destek verdi.

"THY ve Teknik'te İşten Çıkarılan 305 İşçi Geri Alınsın" pankartı açarak Özgürlük Meydanı'na yürüyen işçiler sık sık "305 Dönecek Sözleşme Bitecek", "İşten Atılanlar Geri Alınsın", "Şarteller İnecek Bu İş Bitecek" sloganları attılar.

Hava İş Sendikası ve THY işçileri adına konuşan Ahmet Erdoğan Ergözde THY. AO. ile sendika arasında süren 24. Toplu

Sözleşme'de grev aşamasında olduğunu kaydetti. Bugüne kadar anlaşmaya el uzatmayan tarafın sendikanın olduğunu lanse edildiğini vurgulayan Ergözde; Sendika tarafından son defa 1 Nisan günü THY yönetimini masaya çağırdığını işten çıkarılan 305 işçi ve çalışan binlerce THY emekçilerinin bütünsel sorunlarını yönetim kurulunda değerlendirmek için 8 Nisan'da görüşeceklerini beyan ettiklerini, Hava İş Sendikasının da 9 Nisan tarihinde grev kararı ile ilgili değerlendirme yapılacağını hatırlattı.

Ergözde konuşmasının devamında "tüm bunlar yaşanırken, grev kararına karşı işveren destekli büyük bir koro ses çıkararak sendikamıza ve 313 gündür süren direnişimize saldırmaktadır" dedi

Ahmet Erdoğan Ergözde son olarak "Buradan bir kez daha THY yönetimine sesleniyoruz, Hava İş'in 305 işçinin işe iadesinin sağlanması ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi ile ilgili önerilerini görmezden gelmeyin. Bizler bilimsel verilerin ışığında sorunları masada konuşmaya her zaman hazırız. Ancak sendika iradesi hiçe sayılarak diyalogdan kaçıldığında, kavgayı sokakta sürdürmeye de her zaman varız. Biz bunu aylar önce söyledik ve gereğini yapıyoruz, yapmaya da devam edeceğiz." diye konuştu.

Eylem destekçilerin dayanışma konuşmalarından sonra haleylerle sona erdi.

Grev Kararı Asıldı

Hava İş Sendikası THY yönetimi ile anlaşma sağlamaması üzerine sendika grev'e çıkma kararı aldı.

10 Nisan günü Bakırköy'de bulunan Hava İş Sendikası Genel Merkezi binasında açıklama yapan Atılay Ayçin "THY yönetiminin uzlaşmaz tutumu nedeni ile sendikamız bu işletmede 14 bine yakın üyesi adına bugün grev kararı alıyor." dedi.

60 günlük görüşme süresinin patron tarafından 7. gününde kesildiğini, 107. madde bulunan toplu iş sözleşmesinde sadece 23 maddede değişiklik önerildiğini altını çizen Ayçin, "Bu uyuşmazlığın temelinde THY'nin sendika ve toplu iş sözleşmesine yönelik sistemli bir saldırısı bulunmaktadır." dedi.

Ayçin sürecin temel taleplerinin başında işten çıkartılan 305 işçinin işlerine geri dönmesi olduğunu hatırlatarak, işten hukuk-

suca atılan işçilerin mahkemele-
rin işe iade kararlarının THY yö-
netimi tarafından uygulanmadığını, 305 işçinin işle-
rine geri dönmeleri halinde Toplu
İş Sözleşmesinde anlaşma olabile-
ceğini söyledi.

Ayçin “*THY yönetimi bundan
bir yıl önce, tam bir yıl geciktirilen
toplu iş sözleşmesinde tam da grev
kararı alınacağı sırada AKP mil-
letvekillerinden havacılık işlerinde
anti-demokratik grev yasağı talep
etmiş ve bu isteği jet hızıyla yerine
getirilmiştir. Bu anti demokratik ya-
sağa hayır diyen barışçıl, demok-
ratik bir eylem yapan THY
işçilerinden 305 arkadaşımız hu-
kuksuzca işinden edilmiştir. Haksız
ve hukuksuzca işten çıkarılan işçi-
ler mahkemelerde suçsuz bulundu,
yani grev yasağı kaldırıldı. İşçile-
rin suçsuzluğu ispatlandı ancak
THY yönetimi bu konudaki inadını
sürdürüyor işçileri geri almıyor*”
diye konuştu.

Atılay Ayçin THY'nin çalı-
şanların haklarına saygı gösterme-
diğini belirterek, “*Yürürlükteki
toplu iş sözleşmesi sürekli ihlal e-
dilerek kural dışı mesa-
i ve görevlendirmelere yönelik
baskılarla uçuş emniyeti riske e-
dilmektedir. Hızlı büyüme ve eksik
personelle yürütülen uçuş operas-
yonunda personel giderek artan
bir iş yükü ile yorgunluğa sürük-
lenerek yine uçuş emniyeti zaafi o-
luşturulmaktadır. Sadece maliyet ve rekabet kaygısıyla vardiya
sistemleri çalışma sürelerinin sürekli değiştirilmekte fazla mesai
hakları eksik ödenmekte, yıllık izinler keyfince ortadan kaldırıl-
makta işçiler yıllık izininde işe çağrılmaktadır. 6'şar aylık enflas-
yonun bile altında yüzde 3'lük yetersiz ücret artışları önerilmiş,
THY'yi iki kat büyüten personelin katkısı hiçe sayılmıştır*” diye
konuştu.

“*THY Yalnız Değildir*” şeklinde açıklama yapan Maliye Ba-
kanı Mehmet Şimşek'e de, “*Hangi demokratik ülkede bir bakan
bir özel havayolu patronunun yanında işçilerin haklarını tehdit
eder pozisyonda tavır alabilir*” diyen Ayçin “*Alırsa da bir gün
sonra istifa etmek zorunda kalır*” diye yanıt verdi.

Basın toplantısına işten çıkartılan THY işçileri, Hey Tekstil
İşçileri, BOCH İşçileri, Mücadele Birliği, Birleşik Metal İş tem-
silcileri ve bir çok emek örgütü temsilcisi katıldı.

Basın açıklaması sırasında salonda “305 Dönecek, Sözleşme
Bitecek”, “Grevse Grev, Direnişse Direniş”, “Ölmek Var Dön-

mek Yok” sloganlar atıldı.

Havalimanı Genel Müdürlük ö-
nüne gelen Hava İş Sendikası baş-
kanı Atılay Ayçin, Türk İş Bölge
Sekreteri Faruk Büyükkucak ve
THY işçileri, Genel Müdürlüğün gi-
rişindeki camına grev kararını astı-
lar.

“Şalterler İnecek Bu İş Bitecek”

13 Nisan Cumartesi günü Ba-
kırköy'de Hava İş Sendikası binası
önünden Özgürlük Meydanı'na yü-
rüdüler.

Sendika binası önünde toplana-
nan işçiler “THY A.O'da ve Teknik
A.Ş'de İşten Çıkarılan 305 İşçi Ge-
ri Alınsın” pankartı açtılar. Eyleme
Tek Gıda İş Sendikası temsilcileri,
Cam Seramik Sendikası temsilcile-
ri, DİSK Emekli Sen, Mücadele
Birliği Platformu ve bir çok emek
örgütü destek verdi. Eylemde sık
sık “305 Dönecek Sözleşme Bite-
cek”, “Şalterler İnecek Bu İş Bite-
cek”, “Yaşasın İşçilerin Birliği”
sloganları atıldılar.

Özgürlük Meydanı'na gelen iş-
çiler adına Hava İş Sendikası Genel
Başkanı Atılay Ayçin konuşma ya-
parak 24. Toplu İş Sözleşmesinin
THY yöneticileri taraf arasında sü-
ren toplantılarda anlaşma sağlama-
masının birincil nedeninin grev
yasağına karşı çıkan THY işçileri-
nin işlerine geri iadelerinin sağlan-
maması olduğunu bir kez daha
altını çizdi.

Ayçin grev kararının THY Genel Müdürlüğüne asıldığını ha-
tırlatarak, greve gidebilmek için yasal olarak 60 günlük süre dol-
madan işten atılanların tekrar geri alınmasını, 24. Toplu Sözleşme
görüşmelerine tekrar başlanmasını talep etti. Atılay Ayçin; Eğer
THY çalışanlarının sorunları çözülmez ise grev çıkmaktan hiç
bir şekilde geri çekilmeyeceklerini belirtti.

Ardından Mücadele Birliği Platformu adına konuşan Ali Ek-
ber Sever THY yönetiminin AKP Hükümetini arkasına alarak
masa altında THY işçilerine sopa göstermeye çalışıldığını belir-
terek; “*Sizin yasalarınız, egemenliğiniz varsa bizim de işçi sını-
fımız var, bu sınıfın üretimden gelen gücü de var.*” ifadelerini
kullandı; faşist hükümet ve devletlerin işçileri, emekçileri sömü-
rerek var olduklarını altını çizdi. Sever, “*İşçiler ancak hükümet-
lerini devirerek proleter bir iktidar kurarak sömürüden ve
zulümden kurtulabilir*” dedi.

Kurum temsilcilerinin adına yapılan kısa dayanışma konu-
malarından sonra eylem halay ve sloganlarla sona erdi. □

KÜRDİSTA

UKKTH'nın gerçek kullanımının önündeki en büyük engel işbirlikçi tekelci sermaye sınıfı ve onun politik aygıtı olan faşist devlettir. Dolayısıyla, sorunun önündeki engel olarak sadece devleti görmek yeterli ve doğru olmaz. Sorunun gerçekten demokratik ve tam hak eşitliğine dayalı çözümünün önündeki engel, devletle birlikte tekelci sermaye sınıfıdır, tekelci kapitalizmdir. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının önündeki engellerin bu şekilde tespit edilmesi bizi bir devrimin zorunluluğu noktasına götürür ki gerçek çözüm buradan geçer. "Kürdistan Sorunu"nu Türk, Kürt ve bütün halkların birleşik devrimine bağlı olmasının temeli budur ve Leninist Parti işte bu çizgide yürüyor.

Yakın zamana kadar "Kürt Sorunu" olarak bilinen, böyle adlandırılan mesele- nin aslında "Kürdistan Sorunu" olduğunu ilk açıklayan, ortaya koyan Leninistler oldu. Leninistler sorunun adını bu şekilde ortaya koyana kadar Türkiye ya da Kürdistan sol/devrimci güçlerinden hiç kimse böyle bir isimlendirmeden, kavramlaştır- madan söz etmedi.

Ancak şimdi şimdi, bu isimlendirmenin, kavramlaştırmanın öncelikle Kürdistan sol/devrimci çevreleri tarafından benimsenmeye ve kullanılmaya başlan- dığını görüyoruz. Kürdistan sol/devrimci çevrelerinin bu kavramlaştırmayı, adlan- dırmayı benimsemelerinden sonra yakın gelecekte tüm sol/devrimci güçlerin de aynı yoldan yürüyeceklerini iddia edebiliriz. Çünkü doğru olan budur ve bunun benim- senmesi bu yüzden kaçınılmaz.

Türkiye devrimci hareketini oluşturan bileşenlerin bu isimlendirmeyi bu güne kadar kullanmamış olmasını anlıyoruz. Kullanamazlardı çünkü kullanmaları ve benimsemeleri halinde kendilerini Leni- nistlerin peşinden gitmiş olarak düşüne- ceklerdi. Ama Kürdistan'da kimi çevrelerin bunu kullanmaya başlamış ol- ması, önlerindeki bu "engeli" kaldırmış ol- lacak. Yakında, "Kürdistan Sorunu" kavramını Türkiye sol devrimci çevrelerin ağzından sıkça duymaya başlayacağız.

Sorun, basit bir kavramlaştırma soru- nundan çok daha ötede bir önem taşıyor. Çünkü bir sorunun doğru çözümü için ge- rekli ilk adım sorunun adını doğru koy- maktır. Burada kavramların önemi ortaya çıkıyor. Bir konuda, bir sorunda kitlelerin eğitimi, bilinçlendirilmesi, ikna edilmesi konusu gündeme geldiğinde politik güçler kavramlara başvururlar. Çünkü kavramlar ya da sorunun adının doğru konması olay- ların, olguların ortak özelliklerinin soyut- lama yoluyla, mümkün olduğunca kısa sözcük ya da sözcüklerle isimlendirilmesi- dir.

Geniş kitleler kavramlarla düşünür, düşüncelerini benimsedikleri kavramlarla şekillendirirler. Politik güçler için de, çoğu kez, durum aynıdır. Bir politik güç bir so- runa bakışını, yaklaşımını, çözüm önerisi- ni soyutlama yoluyla, konuyu kavramlaştırarak ortaya koyar. Sorunun "Kürt Sorunu" olarak değil de "Kürdistan Sorunu" olarak ele alınması, bir ülkenin il- hak edildiği ve bu ilhaka karşı mücadele- nin kabul edildiği anlamını içerir. Doğru olan da budur.

"Kürt Sorunu" kavramı toprak mese- lesini kapsamaz ya da en azından bu ko- nuda yeterince açık bir anlam içermez. Sorunun bu yanı görülmüş olmalı ki, UKH, önceden kullandığı "Öcalan'a Öz- gürlük Kürtlere Statü" sloganını "Öcalan'a Özgürlük Kürdistan'a Statü" biçiminde değiştirdi. Böyle yapmakla UKH bir yan- lışını düzeltmiş oldu.

Sorunun Kaynağı ve Çözümü

Meselenin gerçekte "Kürdistan Soru- nu" olduğunun görülüp kabul edilmesi so- runun kaynağına da işaret etmek anlamına geliyor. Sorunun temeli Kürdistan'ın İran- Irak-Suriye-Türkiye tarafından dört parça- ya bölünerek ilhak edilmesine ve bu topraklar üzerinde yaşayan Kürt ulusunun "ezilen ulus" konumuna getirilmiş olma- sına dayanıyor.

Ulusal baskı her zaman, eninde-so- nunda, ulusal başkaldırıya yol açar. Kürt halkının on yıllardır aralıklarla ortaya çı- kan ve çoğu kez kanlı biçimlerle bastırılan ayaklanmalarının temeli bu toplumsal/tarihsel gerçeğe dayanıyor. Kürt ulusu ezi- len ulus konumuna son vermek ve başka uluslarla tam hak eşitliğine sahip olmak için savaşıyor. Bu savaş sadece Kuzey Kürdistan'da değil ama Kürdistan'ın diğer parçalarında da on yıllardır sürüyor.

Bütün bu tarihsel süreç sonucunda Kürt halkı, özgürlük ve tam hak eşitliği yolunda önemli bir mesafe kaydetti ve bel-

N SORUNU

li bir düzeye geldi. Özellikle Kuzey Kürdistan'da son otuz yıl boyunca sürdürülen çetin mücadele, özgürlük savaşı devrimci bir halkın ortaya çıkmasına yol açtı. Bilinçli, örgütlü devrimci bir pratiğin çelikleştirici okulundan geçmiş, politik bakımdan birikimli Kürt halkının savaşım kapasitesi geleceğin de güvencesidir.

Her sorunun gerçek ve kalıcı çözümü sorunun kaynağının ortadan kaldırılmasını gerektirir ve buna dayanır. Bunu içermeyen her "çözüm" gerçek, kalıcı bir çözüm değil, sadece sorunun ertelenmesi, savaşan güçler arasındaki dengenin yeniden kurulması için zaman tanınması anlamına gelir. Sorunun kaynağı Kürdistan'ın ilhak edilmiş, Kürt ulusunun da ezilen ulus durumuna getirilmiş olması ise, kalıcı çözüm de ilhak ve ezilen ulus durumuna son vermekle mümkün olur.

Bugün hükümet ile UKH arasında yürütülen görüşmelerde çözümün bu biçimi öngörülüyor mu? Kesinlikle hayır. Hükümet, otuz yıldır devam eden sert savaşta yenilmiş ve moralsiz duruma düştüğü için bu görüşmelere yanaştı. Amaç Kürt ulusunun tam hak eşitliğine dayalı, özgür, eşit ve gönüllü birlik temelinde bir çözüm değil; bu biliniyor. UKH'nin ileri sürdüğü talepler ise aynı içeriği sağlamaktan uzak, bu içerikten geri bir konuma denk geliyor.

Doğru olan Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını, ayrılıp kendi devletini kurma hakkı da dâhil, koşulsuz savunmaktır. Leninist Parti, sorunun gerçek, kalıcı, demokratik tek çözümünün bu olduğunu savunuyor. Çünkü ancak ayrılma hakkını da içeren bir çözüm ulusların gönüllü birliğine giden yolu açabilir. Ayrılma hakkını savunmak, Kürt ulusunun ayrılmasını istemek ya da onu bu konuda teşvik etmek anlamına gelmez. Tıpkı evliliklerde boşanma hakkını savunmanın boşanmayı savunmak anlamına gelmemesi gibi. Ama biz ayrılma hakkını savunmadan gönüllü birlikten söz edilemeyeceğini

de biliyoruz.

UKKTH'nin gerçek kullanımının önündeki en büyük engel işbirlikçi tekelci sermaye sınıfı ve onun politik aygıtı olan faşist devlettir. Dolayısıyla, sorunun önündeki engel olarak sadece devleti görmek yeterli ve doğru olmaz. Sorunun gerçekten demokratik ve tam hak eşitliğine dayalı çözümünün önündeki engel, devletle birlikte tekelci sermaye sınıfıdır, tekelci kapitalizmdir.

Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının önündeki engellerin bu şekilde tespit edilmesi bizi bir devrimin zorunluluğu noktasına götürür ki gerçek çözüm buradan geçer. "Kürdistan Sorunu"nu Türk, Kürt ve bütün halkların birleşik devrimine bağlı olmasının temeli budur ve Leninist Parti işte bu çizgide yürüyor. Yani sorunun tam hak eşitliğine ve gönüllü birliğe dayalı çözümü birleşik devrimden geçiyor.

Sorunun bu şekilde ele alınması çözümün mutlak biçimde devrim sonrasına ertelenmesi anlamına mı gelir? Kesinlikle hayır. Leninist Parti, tekelci kapitalizm altında zayıf bir olasılık da olsa, çözümün mümkün olduğunda ondan yana tavır alacak.

Süreç Nereye Doğru?

Leninist Parti, UKH'nin bugün ileri sürdüğü taleplerin ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı noktasından geri bir nokta olarak değerlendirmekle birlikte ona karşı bir tepki içinde değil ve olmayacak da. Leninist Parti, sorunun tek gerçek, kalıcı ve demokratik çözümünü ortaya koymak, halklara göstermek ve bunun için mücadele etmekle ilgilidir; başka bir şeyle değil.

Kürt halkı, hükümetle yapılan görüşmeleri, hükümetin böyle bir adım atmak zorunda kalmasını kendisi açısından bir kazanım, mücadelede bir mevzi olarak değerlendirebilir. Yine de şunun altını çizmek lazım: Elde edilecek kazanımlar olsa

da bunların güvencesi anayasadaki değişiklikler değil Kürt halkının kendisidir, mücadele gücü ve kapasitesi olacak. Türkiye halkları açısından da durum böyledir. Geleceğin güvencesi, başta proletarya olmak üzere halkların kendisidir. Dolayısıyla hükümet ile UKH arasında yapılacak anlaşma ne olursa olsun, halkların temel sorunları, çözülmeden orta yerde kalacağı için mücadele de devam edecek, halklar devrim yolundaki yürüyüşlerini sürdürecektir.

Bu nedenle, sürece birleşik devrimin zaferi bakış açısıyla yaklaşan Leninist Parti, yapılan ya da yapılacak anlaşmanın sınırlı sonuçlarını temel almıyor. Leninist Parti, bütün bu mücadele sürecinin bir devrimin zaferi için yarattığı devrimci değerlerin bütününe göz önünde tutuyor. Bu değerlerin birisine ve en önemlisine, halkların devrimci mücadele kapasitesine değindik. Bir diğeri ise, dünyadaki devrimci durumun da etkisiyle, Türkiye ve Kürdistan'da güçler dengesinin halklar lehine değişmiş olmasıdır ki hükümeti, devleti ve tekelci sermaye sınıfını UKH ile görüşmeler yapmak zorunda bırakan etkenlerin başında bu değişiklik geliyor.

Türkiye ve Kürdistan halkları sürece bu kazanımları, bu değerleri arkalarına almış biçimde giriyorlar. Kürt ulusunun özgürlük hakkı için verdiği savaş, birleşik devrim için güçlü bir kaldıraç görevini gördü. Ancak girilen süreçte ulusal çelişki ön plandan arka plana çekilirken hem Türkiye'de hem de Kürdistan'da sınıfsal çelişkiler ön plana çıkmaya başlayacak. Bu, ulusal sorunun ortadan kalktığı anlamına gelmiyor. Ancak bu sorun için mücadele, yani "Kürdistan Sorunu" için mücadele yeni koşullar altında ve yeni biçimlerle sürece anlamına geliyor.

Bu bakımdan birleşik devrimimiz yeni süreçte ulusal-sınıfsal mücadele temelinde çok daha güçlü ve sağlam temellerde ilerleyecektir. □

DİSK OLAĞANÜSTÜ GENEL KURULU YAPILDI

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun (DİSK) Olağanüstü Genel Kurulu 6 Nisan'da Beşiktaş'taki Mustafa Kemal Kültür Merkezi'nde yapıldı.

Genel Kurul gerginlikle ve protestolarla başladı. Emekli-Sen üyeleri, "DİSK Emekli-Sen'de Tasfiye Politikalarına İzin Vermeyeceğiz", Devrimci İşçi Hareketi ise "DİSK'te Patron Sendikacılığına İzin Vermeyeceğiz" pankartları açarak, sloganlarla DİSK yönetimini protesto etti.

DİH üyelerinin salona girişine görevliler izin vermeyince gerginlik yaşandı. İçeriye alınmayan işçiler durumu, kapılara vurarak sloganlarla protesto ettiler. İçeriye alınmayan tüm işçilerin ısrarlı protestosu artınca kapılar işçilere ve basına açılmak zorunda kaldı.

Genel Kurul saygı duruşuyla başladı. İlk konuşmayı Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu yaptı. DİSK'te yaşanan yönetim krizine değinen Küçükosmanoğlu, Olağanüstü Genel Kurul kararını sorunun çözümü için aldıklarını belirtti.

Konuşma sırasında Nakliyat-İş Sendikası üyesi Kargo işçileri, "Yaşasın MNG Kargo Direnişi", "Hak Verilmez, Alınır, Zafar Sokakta Kazanılır" sloganları ve DİSK'i destekleyen sloganlar attı.

Genel kurulda çalışma raporu okunmadı, üzerinde konuşma yapılmadan kabul edildi. Genel-İş Sendikası Genel Sekreteri Kani Beko ve Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, DİSK Genel Başkanlığı'na aday oldu. Genel sekreterlik için ise Devrimci Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu ve Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu aday oldu. Yönetim kurulunun diğer üyeliklerine ise Alaaddin Sarı, Celal Ovat, Ergün Tavşan, Metin Ebetürk ve Muzaffer Subaşı aday oldu.

DİSK'in Olağanüstü Genel Kurulunda konuşan Genel Başkan adayları Kani Beko, DİSK'in 1967'deki kuruluş sürecini hatırlattı, işçi sınıfının çıkış yolunun birlikte düşünerek, ortak tavır ve ortak söylemi kurarak inşa edileceğini belirtti. Kürt sorununda yaşanan gelişmeler konusunda ise barışın ancak halkların iradesiyle gelebileceğini söyleyen Beko, yeni yönetimin belirlenme-

siyle de görevlerin sürdürüleceğini ifade etti.

DİSK, bir bütün olarak işçi sınıfı mücadelesinde her dönemde ve her koşulda daima kararlı ve iddialı olduğunu söyleyen Beko, "kamu çalışanları sendikaları da içinde olmak üzere düzenin çarkı haline gelmiş tüm sendikal örgütlerle işçi sınıfının sendikal geleceğini aynı masa etrafında konuşmaya başlamamız gerekiyor. İşçi sınıfının çıkış yolu birlikte düşünerek, ortak tavır ve ortak söylemi kurarak inşa edilecektir." dedi.

Beko, emek gücünün düşürülmesi anlamına gelen yeni istihdam biçimlerini DİSK yönetiminin gündemine alması gerektiğine de vurgu yaparak DİSK'in yeni kadrolarını yetiştirmesinin önemli olduğunu ifade etti.

DİSK Genel Başkanlığına aday olan Nakliyat İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da, emperyalizmin bölgedeki savaş hazırlıklarına değindi. AKP iktidarının da emperyalizmin siyasi ve ekonomik temsilcisi durumunda olduğunu belirterek Suriye'deki savaşa ilişkin olarak da "Emperyalizme karşı direnen Suriye halkının yanındayız" dedi.

Çalışma yaşamındaki sorunlara ilişkin olarak da İş yasalarının sınıf sendikacılığını tasfiye etmek için çıkarıldığını belirten Küçükosmanoğlu, sermaye sınıfı ve iktidarı olan AKP iktidarının ekonomik ve siyasi zulmü artarak devam ettiğini belirtti ve 12 Eylül döneminde yaşanmayan olayların bugün yaşanmakta olduğunu söyledi.

Genel Sekreterliğe adaylığını koyan Arzu Çerkezoğlu, ise DİSK'in Geçen yılki genel kurulun ardından bir yıl içinde temsiliyet sorunuyla ve emekçi halklara karşı sorumluluklarını yerine getiremez hale geldiğini ifade etti.

İşçi sınıfının en büyük genişlemesini ya-

şadığı bir dönemde sendikaların zayıfladığı bir sürecin yaşandığını hatırlatan Çerkezoğlu, Kürt sorununun çözümü konusunda önemli sürecin yaşandığı, üç seçimin önümüzde bulunduğu, AKP'nin yönetme krizini yaşadığı bir dönemde genel kurulun toplandığını belirtti.

Çerkezoğlu, DİSK'in ileriye yürüyecek güce sahip olduğunu belirterek "Ancak kapalı kapılar ardından yapılan pazarlıklarla bunu başarmayız, geleneksel sendikal anlayış-

larla bu süreci yönetemeyiz. Yenilenmeye ihtiyacımız var" dedi. Çerkezoğlu Genel Sekreterliğe adaylığını koyduğunda bir takım tepkilerle karşılaştıklarını ifade ederek "Genel Sekreterliğe adaylığımızı koyduk, farklı görüşlerde olabiliriz, fakat her şeyden önce DİSK içinde mücadele verenler olarak yoldaşız" dedi.

Genel Sekreter adayı Birleşik Metal İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, Türkiye'de sendikalaşma oranının yüzde 5'e düştüğünü hatırlatarak bu süreçte, neoliberal politikaların önündeki engellerin kaldırıldığı, KESK ve DİSK'e yönelik baskıların arttığı bir dönemde, DİSK olarak birlik ve beraberliğe ihtiyaçları olduğunu belirterek, Genel İş Sendikası'ndan gelen genel sekreterlik teklifine karşılık, Birleşik Metal İş'in yönetimde olmamasının eksiklik olacağını söyledi ve "Biz birlikte yürümeğe istiyoruz. Görev verirsiniz, dönemin sonuna sürdürmek, daha sağlıklı bir genel kurul yapacak şartları oluşturma mücadelesini ortaya koymak istiyoruz" dedi.

DİSK Olağanüstü Genel Kurulu'nda ilk turda adayların yeterli oyu alamamasından dolayı 2'nci tur yapıldı.

DİSK Genel Başkanlığı için 354 oy kullanıldığı 2'nci turda Genel-İş Sendikası Genel Sekreteri Kani Beko 280 oy, Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu 56 oy aldı. Bu sonuca göre Kani Beko DİSK Genel Başkanı oldu.

DİSK Genel Sekreterliği için yapılan oylamada ise Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu 181 oy, Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ise 161 oy aldı. Bu sonuca göre ise Arzu Çerkezoğlu DİSK Genel Sekreterliği'ne seçildi. Sonuçlar alkış ve sloganlar eşliğinde karşılandı. □

İZELMAN'DA TAŞERONA KARŞI EYLEM

Son ihaleyi kaybeden İzelman'da, idari işlerde çalışan 650 işçinin işten atılmaları bekleniyor. İhaleyi Hanoğlu Zigana ortaklığı taşeron şirketi aldı. 1 Mayıs'ta işten atılmaları beklenen 650 işçi yerine, yeni gelen işçilerin taşeron firmada işe başlaması planlanıyor.

Bu durumu protesto etmek amacıyla DİSK'e bağlı Genel-İş Şubeleri 8 Nisan Pazartesi günü saat 16.30'da İzmir Konak Belediyesi önünde toplandılar.

Genel-İş Şubelerinin yarım saat sürecek bu eylemine Tüm Bel-Sen destek verdi. İzmir Konak Belediyesi önünde toplanan Genel-İş Şubeleri işçileri eylemde sık sık "Direne Direne Kazanacağız", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır", "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Taşerona Geçit Vermeyeceğiz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "İş Ekmek Yoksa Barış da Yok" sloganları atıldı.

Mücadele Birliği Platformu'nun da destek verdiği eylemde sürekli taşeronlaşmaya ilişkin, sınıf örgütlülüğüne, mücadeleye, ve işçi sınıfının kararlı mücadelesine ilişkin ajitasyon konuşmaları yapıldı. Bu eylemin 30 Nisan'a kadar devam edeceği bildirildi. Bir sonraki eylemin 10 Nisan Çarşamba saat 15.00'da belediye önünde gerçekleşeceği bildirildi. 15 dakika süren oturma eyleminden sonra işçiler dağıldılar.

Mücadele Birliği / İzmir

İZMİR BELEDİYE İŞÇİLERİ BASKI VE SALDIRILARA KARŞI YÜRÜDÜ

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası üyeleri İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin işçilerine dönük taşeronlaştırma saldırılarına ve işten atmalara karşı 10 Nisan günü Konak Pier önünden İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş esnasında sloganlar atılırken, sık sık taşerona izin verilmeyeceğine değinildi.

Yürüyüş sırasında BMC işçilerinin açtığı imza standından geçen işçiler "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "BMC İşçisi Yalnız Değildir" sloganları atıldı. Yürüyüşün ardından işçiler Büyükşehir Belediyesi'nin önüne giderek basın açıklamasına geçildi. Basın metninin okunmasından önce Genel-İş Sendikası 3 no'lu şube başkanı Memiş Sarı kısa bir konuşma yaparak toplu sözleşmede elde ettikleri hakları geri vermeyeceklerini söyledi. Arkasından Genel-İş 2 No'lu şube başkanı Taner Şanlı basın açıklamasını okudu.

Açıklamada "Kuralsız ve esnek çalışmaya hayır diyoruz. Toplu sözleşmede kazanılmış haklarımıza dokunmayın. Baskı ve cezalandırma anlayışından vazgeçin. Çünkü bizler kazanılmış haklarımızdan vazgeçmeyeceğiz. Biz var olan toplu sözleşmelerimize ve şu anda süren TİS görüşmelerinde yeni kazanımlarla mücadeleye devam edeceğimizi eşit işe eşit ücret politikasını burada olduğu gibi her yerde savunacağımızı bir kez daha üyelerimizle ve kamuoyuyla paylaşıyoruz" denildi.

Eylem çekilen halayların ardından sona erdi.

Mücadele Birliği
/İzmir

HEY TEKSTİL İŞÇİLERİ SALDIRIYI PROTESTO ETTİ

Hey Tekstil işçileri, 11 Nisan günü yaşadıkları polis ve zabıta saldırısını Galatasaray Lisesi önünde protesto etti. Saldırıda çevik kuvvet ekipleri panzer ve zabıtlar eşliğinde işçilerin Bağcılar'da bulunan Hey Tekstil fabrikası önünde kurdukları çadırı yıkmış ve el koymuştu.

12 Nisan günü Galatasaray Lisesi önünde toplanan işçiler yaşadıkları saldırıyı protesto ettiler. "Hey Tekstil-PL-Çavdarlı Patronları Saldırılarınızı Yıldıramaz Bizleri, 427 Gündür Direnen Hey Tekstil İşçileri" yazılı pankart açtılar. Basına açıklama yapan Zeki Gördeğir "Patronlarımız Bektaşlar sırtlarını iktidara, odalar birliğine, emniyet güçlerinin korumasına dayamışlar, aylardır, gasp ettikleri haklarımızı ödemiyorlar" dedi.

Gördeğir, yaşanan saldırıların sonuncusuna dün maruz kaldıklarını belirtti, "Fabrikanın önündeki direniş çadırımız, Bağcılar Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi ekiplerince TOMA araçları ve Bağcılar Belediyesi Zabıta Ekiplerince saldırıya uğradı" ifadelerini kullanan Gördeğir, açıklamayı şu sözlerle bitirdi: "Dün akşam direniş yerimizi yeniden düzenledik, şimdilik derme çatmada olsa çadırımızı yeniden kurduk. Hey Tekstil patronundan hakkımızı son kuruşuna kadar alana dek bu mevzümüzü terk etmeyeceğiz".

Hey Tekstil işçileri emek örgütlerini fabrikanın önünde süren eylemlerine destek vermeye çağırdı. Eylem atılan sloganlarla sona erdi. □

KAZOVA İŞÇİLERİ FABRIKA ÖNÜNDE

Kazova Tekstil işçileri üç ay önce hiçbir hakları ödenmeden işten çıkarılmışlardı. Maaşlarının ve tazminatlarının ödenmesi için daha önce de eylemler yapan işçiler, 10 Nisan günü Şişli Camii önünden fabrikaya yürüdüler.

Şişli Camii önünde toplanarak "Kazova Tekstil Patronları Mustafa Somuncu Ve Ümit Somuncu'ya Haklarımızı Yedirtmeyiz. Kazova Tekstil İşçileri" pankartı açan işçiler, taleplerini dile getiren sloganlarla Şişli Camii önünden fabrika önüne yürüdüler.

İşçiler yürüyüş sırasında "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Haklarımızı Ümit Samuncu'ya Yedirtmeyeceğiz", "Sadaka Değil Hakkımızı İstiyoruz" sloganları attılar.

Fabrika önünde açıklama yapan Bülent Ünal, 27 Mart'tan beri direnişte olduklarını belirterek, "Pazar günü Ümit Somuncu'nun evine gittik. Ama öğrendik ki, ev sahibine kira ödemedi oradadan taşınmış. Patronlarımız daha önce defalarca vaat etmesine ve binayı satmış olmalarına karşın alacaklarımızı vermiyor" dedi.

Haklarını alıncaya kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirten Ünal, "Biz buradan binayı alan kişiye sesleniyoruz. İşçiler olarak bu binada bu fabrikada bizlerin de hakkı var. Direnen işçilerin parasını kendisinin vermesini diliyoruz. İlan ediyoruz ki; bizi oyalayarak köşe bucak kaçan patronlar bilmeliler ki; nereye kaçarsanız kaçın. Haklarımızı almadan yakanızı bırakmayacağız." dedi.

Eylem sloganlarla sona erdi. □

DEMİRYOLU EMEKÇİLERİ ANKARA'YA YÜRÜYOR

Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları (TCDD) işletmelerinin özelleştirilmesine karşı Birleşik Taşımacılık Sendikası, Türk Ulaşım Sen gibi bir çok sendika, dernek, vakıflarda örgütlenmiş ulaşım işçileri ve memurlar, 1-2-3 Nisan günleri 6 koldan Ankara'ya yürüyüş başlattılar. 1 Nisan günü Haydarpaşa Tren Garı'nda bir araya gelen emekçiler "Özelleştirme ve Tasfiye Yasasına Hayır" yazılı pankart açtılar.

Demiryolları Dayanışma Platformu adına yapılan konuşmada "156 yıllık şerefli geçmişi olan Demiryollarımızın kaderini ve geleceğini tayin edecek olan bir yasal düzenlemenin arifesindeyiz. Ulaşım, ekonominin, üretimin ve ülkenin kalkınmasının motor gücüdür." denildi.

Açıklamanın devamında; "Türkiye Demiryolu Ulaştırmasının Serbestleştirilmesiyle ilgili yasa tasarısı 06.03.2013 tarihinde TBMM'ne sevk edilmiş ve İmar, Bayındırlık, Ulaştırma ve Turizm Komisyonundan geçmiştir. Yasa tasarısının komisyondan geçtiği haliyle incelediğimizde, yapılmak istenenlerle ilgili endişe duymaktayız." denilerek maddeler halinde şöyle sıralandı:

Küresel sermayenin öngördüğü neo-liberal politikalar gereğince, Demiryollarındaki devlet tekelinin kaldırılması öngörülmektedir.

TCDD hizmet bütünlüğü içinde yer alan liman İşletmeciliği ile banliyö hizmetleri ile ilgili başlatılan özelleştirme sürecinin yapılan düzenleme ile hız kazanacağı,

Bu düzenleme ile TCDD çok uluslu şirketlerin eline geçecek ve yüksek fiyatlarla yapılacak taşımacılıkta, hem milli ekonomimize darbe vurulacak hem de demiryolu hizmetinden yararlanan halkımız cezalandırılacaktır.

Açıklamada sıralanan 17 maddeden bazıları böyle idi. Basın açıklamasının devamında, TCDD işletmelerinin özelleştirilmesine karşı Birleşik Taşımacılık Sendikası, Türk Ulaşım Sen gibi bir çok sendika, dernek, vakıflarda örgütlenmiş ulaşım işçileri ve memurları 1-2-3 Nisan günleri 6 koldan Ankara'ya yürüyüş başlattılar. 3 Nisan'da TBMM önünde kitlesel basın açıklaması yapacağını ve 16 Nisan'da bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştireceklerini duyurdular. Açıklamanın sonunda "Ortak mücadele ile henüz TBMM Genel Kurulu'nda görüşülmemiş olan Kanun olarak başlatığımız mücadeleye tüm kuruluşlarımızı ve çalışanlarımızı davet ediyoruz." denildi.

Demiryolu Çalışanları Platformu, tasarının geri çekilmesi için başlattıkları yürüyüşü 4 Nisan günü Ankara'da TBMM önünden Meclis Dikmen kapısı önüne yapılan basın açıklaması ile tamamladı.

Yürüyüş kolları ve Ankara'daki emekçiler saat 09.00'da TCDD Ankara Gar önünde buluştu ve önce TCDD Genel Müdürlüğü önüne, oradan da Meclis Dikmen kapısı önüne sloganlarla yürüdü.

Meclis Dikmen kapısı önünde demiryolu emekçilerine destek veren KESK ve sendikaların Merkez Yönetim Kurulu üyeleri, KESK Şubeler Platformu üyesi sendikaların üye ve yöneticileri ile milletvekillerinin katılımıyla basın açıklaması yapıldı. □

22 KESK'Lİ TAHLİYE OLDU

25 Haziran 2012 tarihinde tutuklanarak çeşitli illerde cezaevlerinde bulunan 22'si tutuklu, toplam 72 KESK'li için, KCK suçlaması ile açılan davanın ilk duruşması 10 ay sonra, 10 Nisan 2013 tarihinde Ankara'da yapıldı.

Dava için bütün illerden sabah saatlerinden itibaren Ankara Adliyesi önüne gelindi. KESK'in üyesi olduğu uluslararası sendikalardan da temsilciler destek verdiler. Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC), İsveç Memur Sendikaları Konfederasyonu (TCO), Alman Öğretmenler Sendikası (GEW), İngiltere Öğretmenler Sendikası (NASUWT), Yunanistan Orta Öğretim Çalışanları Federasyonu (OLME), Kıbrıs Türk Öğretmenler Sendikası (KTOS,) Kıbrıs Türk Orta Eğitim Öğretmenler Sendikası (KTOEOS), Yunanistan İlkokul Öğretmenleri Sendikası (DOE), Öğretmenler Birliği (DLF), Fransa Öğretmenler Sendikası (SNES-FSU), İsveç Öğretmenler Sendikası (Lararförbundet) temsilcileri ile milletvekilleri ile siyasi parti temsilcileri de katılarak destek verdiler.

Alana yürüyerek gelen emekçiler "Zindanlar Yıkılsın. Tutsaklara Özgürlük", "KESK'li Tutsaklar Serbest Bırakılsın", "Direne Direne Kazanacağız", "KESK'li Tutsaklar Onurumuzdur", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları attılar.

Ankara Adliyesi önünde KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul bir konuşma yaptı ve "Emek ve demokrasi mücadelesinden asla vazgeçmeyeceklerini belirterek, bu dava, emekten, demokrasiden, barıştan yana olanların davasıdır. Ne yaparlarsa yapsınlar bizi asla yolumuzdan, mücadelemizden döndüremeyeceklerdir." dedi.

Daha sonra uluslararası sendika temsilcileri de kısa konuşmalar yaptı. Davanın başlaması üzerine mahkeme salonundaki duruşmaya geçildi. Dava başlarken savunmanın kimlik tespitinin Kürtçe yapmak istemesi üzerine, kimlik tespitleri Türkçe, savunmanın Kürtçe yapılacağı söylemi üzerine kısa süreli tartışmalar yaşandı.

Bu sırada dışarıda bekleyen KESK'liler, halay çekerek, slogan atarak eylemlerini devam ettirdiler. Duruşmada yargılanan tutuklular Kürtçe, Zazaca ve Türkçe savunmalarda bulundular. Akşam saat 18.30 civarında davanın ilk duruşması sonuçlandı. Aralarında Eğitim Sen Genel Sekreteri Mehmet BOZGEYİK'in de bulunduğu 22 KESK'li, tutuksuz yargılanmak üzere tahliye edildi. □

KOÇ İŞÇİLERİ İŞE GERİ DÖNDÜ

Koç Üniversitesi'nde ISS taşeron şirketine bağlı 180 işçi Üniversite ve firma arasında süren sözleşmenin bitmesiyle 1 Nisan günü işten çıkarıldı. İşçiler üniversite önünde eylemde-ler.

ISS şirketine bağlı olarak Koç Üniversitesi'nde yıllardır çalışan 180 işçi, okul idaresinin akşam mesai bitiminde apar topar servis araçlarına bindirilerek, okuldan iki kilometre uzaklaştıktan sonra iş akitlerinin fesholdüğünü öğrendiklerini, bunun üzerine servis araçlarından inerek topluca üniversiteye yürüdüklerini, okula girmeye çalıştıklarını ama içeriye girmelerine izin verilmediğini, bunun üzerine üniversitenin girişinde gece gündüz nöbet tutmaya başladıklarını söylediler.

Taşeron işçiler taleplerinin yerine getirilene kadar üniversite önünde gece gündüz mücadele edeceklerini belirttiler. Ayrıca üniversite ile anlaşma yapan yeni taşeron firmanın işçilerinin bu sabah iş başı yapmak için geldiklerini, ama kendileri tarafından engellediklerini, onları üniversiteye sokmadıklarını söylediler.

Taşeron işçilerin üniversite önünde başlatıkları, üniversitenin öğretim görevlileri ve öğrencileri tarafından sahiplenilerek sürdürülen mücadelede öne sürülen 16 ta-

lep üniversite tarafından kabul edildi.

İşçilerin yeni taşeron şirkette sözleşmeye imza atacaklar ve eski taşeron firmadan tazminat haklarını da alacaklar. Ayrıca öğrenci-akademisyen-işçi temsilcilerinden oluşacak bir 'Taşeron Denetleme Komisyonu' kurulacak. Üniversite idaresi, işçilerin iş güvenceleriyle ilgili taleplerinin çoğunu kabul etti.

8 Nisan günü Koç Üniversitesi yönetimi ve yeni taşeron firma işçilerin taleplerini kabul ettiğini söyledi, ancak sözleşme henüz imzalanmadı. İşçiler ve öğrenciler üniversite önünde yağmurun altında bekleyişlerini sürdürüyor.

Üniversitenin anlaştığı iki taşeron firma (Eurest ve Mavi Yaka İnsan Kaynakları) ile çalışmak isteyen işçiler üniversitede çalışmaya devam edebilecekler ve Pazartesi günü iş başı yapabilecekler.

İşçi, öğrenci ve öğretim üyesi temsilci-

lerinden oluşan Taşeron İzleme Kurulu, avukatlarla birlikte çalışarak 22 maddelik bir talep listesi oluşturmuştu. Bu maddelerin 19'u kabul edildi. Kabul edilmeyen maddelerin en önemlisi, işçilerin olası bir taşeron değişikliğinde tekrar işten atılmayacaklarını temin ediyordu.

19 Nisan günü Sosyal Bilimler Fakültesi Dekanı kapıya indi, yönetimin olası bir taşeron değişikliğinde işçilerin atılmayacağını temin ettiğini, bunu teknik sebeplerden dolayı taahhünameye yazamayacaklarını, fakat 200 öğretim üyesinin bu olayın garantörü olacağını söyledi. Bunun üzerine bir toplantı yapıldı, işçiler oy çokluğuyla taahhünameyi bu haliyle imzalayarak nöbeti sonlandırmaya karar verdi.

Ayrıca okulun taahhünameyle kabul ettiği maddeler arasında, "Öğrenci, akademisyen ve işçi temsilcilerinden bir Taşeron İzleme Kurulu oluşturularak işçilerin koşulları ile ilgili şikayetlerinin değerlendirilmesi", "İş yükünün gözden geçirilerek azaltılması için çaba sarfedilmesi", "İşçilerin istirahat saatlerinde dinlenebilecekleri yerler oluşturulması" gibi birçok önemli maddenin de kabul edilmesi işçiler için kazanım oldu. □

PTT'Yİ TALAN ETTİRMEYECEĞİZ

PTT A.Ş. Yasa Tasarısı 11 Nisan günü TBMM'de yeniden komisyonlarda görüşülürken, PTT emekçileri bu yasa tasarısına karşı olduklarını haykırdılar.

PTT özelleştirilmesi için hükümetin önerdiği yasa tasarısı, İstanbul'da Galatasaray Lisesi önünde protesto edildi. Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen PTT emekçileri "PTT Halkındır Satılmaz" pankartı açtılar.

Basın Açıklamasını KESK Haber Sen İstanbul Şubeleri adına Beyoğlu Şube Başkanı Engin Başçı yaptı ve 27 Mart'ta PTT emekçilerinin yaptığı bir günlük grevi hatırlatarak, "Başlangıçta destek veren Memur Sen'e bağlı Birlik Haber-Sen, hükümetin talimatıyla ve hükümetten gelen telkinlerle gece yarısı grevden çekildiğini açıklaması ve grevden vazgeçen bu sendika, 27 Mart'taki grev kırıcı tutumunu bugün de işyeri işyeri dolaşarak PTT yönetiminin temsilciliğini üstlenmekle sürdürmekte, PTT A. Ş. Tasarısının yasalaşması için katkı sunmaktadır." ifadelerini kullandı.

Başçı 27 Mart bir günlük iş bırakma eyleminde PTT yönetiminin, iş bırakan emekçileri fişleme ve sürgün tehditleri başlattığının altını çizdi.

Engin Başçı PTT'yi Anonim Şirkete dönüştürecek yasa tasarısının kısa vadede taşeronlaştırma, uzun vadede özelleştirme amacına hizmet edeceğini, verilen kamu hizmetinin kar hırsına teslim edilmesine ve pahalılaşmasına yol açacağını, PTT emekçilerine, güvencesiz çalışmayı ve kazanılmış haklarından vazgeçmeyi dayatacağını söyledi.

AKP hükümetinin PTT'yi özelleştirilmesine yol açacak bu yasa tasarısını geri çekmediği gibi, temel mantığında da hiçbir değişiklik yapılmadığını söyleyen Başçı "Yani PTT'nin talan edilmesi noktasında kararlıdır ve çeşitli aldatmacalarla yoluna devam etmektedir." diye konuştu. Eylem sloganlarla sona erdi. □

ÜNİVERSİTELER DİNCİ FAŞİZME KARŞI AYAKTA

8 Nisan Dicle Üniversitesi

Dicle Üniversitesi'nde Hizbullah'ın Eğitim Fakültesi'ne Kutlu Doğum Haftası'na ilişkin afiş asmak istemesi üzerine dinci gerici faşistlerle üniversite öğrencileri arasında tartışma çıktı. Tartışmanın ardından tek bir getiren grup satır, sopa ve demir çubuklarla yurtsever öğrencilere saldırdı.

Polis yurtsever öğrencilere gaz bombaları ile saldırdı. Olaylarda 6 öğrenci yaralanırken, polis iki yaralı öğrenciyi gözaltına aldı. Bunun üzerine Eğitim Fakültesi önünde toplanan yüzlerce öğrenci, 2 yaralı arkadaşlarını polis aracından almak istedi. 2 öğrenci serbest bırakıldı, olay yerine gelen ambulanslara alınarak tedavi edildi. Yaralı arkadaşlarını alan yüzlerce öğrenci, "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganlarıyla Fiskaya semtine doğru yürüyüşe geçti.

Polisin saldırısı sonucu Dicle Nehri'ne atlayan ve 7 Nisan'da kafasında bir kurşun izi ile cenazesi bulunan Murat İzol'a sahip çıkmak için Fiskaya semtine doğru yürüyüşe geçen yüzlerce öğrenciyeye polis tekrar gaz bombaları ile saldırdı.

Arazide toplanarak, yeniden ana caddeye doğru yürüyüşe geçen öğrencilerin önünü polis Fiskaya Köprüsü üzerinde barikat kurarak kesti, rastgele attığı gaz bombaları ile öğrencileri dağıtmak istedi. Öğrenciler de polise taşlarla karşılık verdi, rüzgarına etkisiyle gazlar polise gelince çok sayıda polis fenalık geçirdi.

9 Nisan Dicle Üniversitesi

Dışardan gelen ve Hizbullahçı olduğu belirtilen faşist grubun saldırısını protesto etmek için konferans düzenledikleri Kongre Merkezi önünde açıklama yapmak isteyen öğrenciler yürüyüşe geçti. Polis barikatını aşan öğrenciler, sık sık "Dicle Faşizme Mezar Olacak" Ve "Hizbul Şeytan Nerede Apocular Burada" sloganları attı. Polis araziden yürüyen öğrencilere helikopterden de öğrencilere gaz bombası attı.

Öğrencilere destek vermek için DTK Eşbaşkanı Aysel Tuğluk da üniversiteye geldi, ancak gazlardan rahatsızlandı.

10 Nisan ODTÜ

ODTÜ'lü devrimci yurtsever öğrenciler Dicle Üniversitesindeki olayları protesto etti. Üniversitenin girişinde toplanan öğrencilere çevik kuvvet ekipleri, biber gazı ve tazyikli suyla saldırdı, öğrencilerse polise taş, demir bilyelerle karşılık verdi.

İki buçuk saat süren çatışma, havanın kararmasıyla sona erdi. Daha sonra öğrenciler "ODTÜ'den Dicle'ye selam" sloganıyla kampüste yürüyüş yaptı.

11 Nisan Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi (OMÜ) Kurupelit Kampüsü'nde bulunan Eğitim Fakültesi binası önünde Samsun Ülkü Ocakları tarafından "Türksüz Anayasa Türksüz Anadolu istemiyoruz" sloganıyla imza kampanyası standı kuruldu.

Standın kurulmasına izin vermeyen öğrencilerle faşistler arasında kavga çıktı, Kampüsün içine giren polisler öğrencilere gaz bombalarıyla saldırdı. Polisler faşist gruba herhangi bir müdahalede bulunmazken, 42 öğrenciyi gözaltına aldı.

11 Nisan İstanbul Üniversitesi

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde Dicle Üniversitesi'yle dayanışma afişi asan Öğrenci Dayanışması'nın standına "Müslüman Gençlik" saldırdı. Kısa süreli çatışmanın ardından polis gelerek saldırgan grubu okuldan çıkardı.

Polis bir süre fakülteye giriş çıkışı yasakladı. Edebiyat Fakültesi'nden merkez kampüse geçmek isteyen öğrencilere ÖGB ve polis tekme ve copla saldırdı. Öğrencilerin "polis okuldan çıksın, olaylar bitsin" çağrısının ardından polis okuldan ayrıldı. □

BEYAZIT'TA TOSUNCUKLAR İŞBAŞINDA

12 Nisan günü Dicle Üniversitesi'nde başlayan Hizbullahçı, dinci gericilerin saldırılarına karşı İstanbul Üniversitesi'nde devrimci öğrencilerin yapmak istediği basın açıklamasına da dinci gericiler saldırmaya çalıştılar.

İstanbul Üniversitesi ana kapı girişi önünde toplanmaya başlayan sosyalist, yurtsever öğrencilere Eczacılık Fakültesi tarafında gizlenmiş yüzleri maskeli dinci, gerici faşistler "Yaşasın Şeriat" sloganı atarak ceketlerinin içinde sakladıkları sopa ve soda şişeleri fırlatmaya başladı.

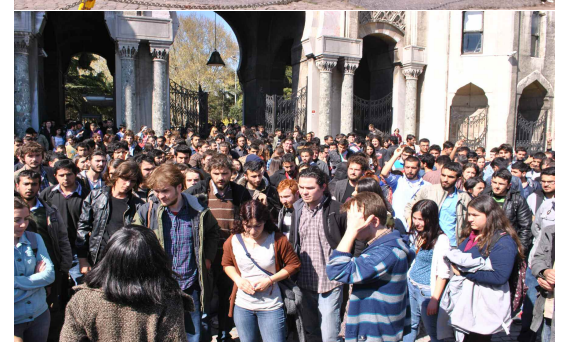
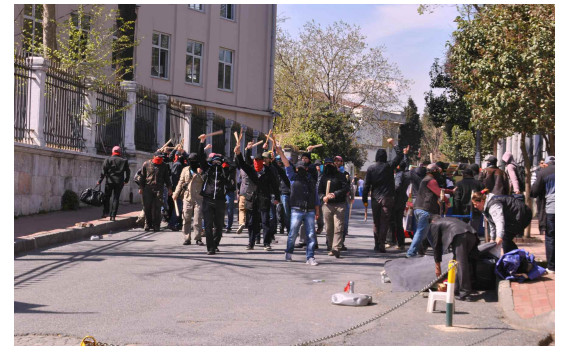
İstanbul Üniversitesinin her tarafına yayılmış polis ve sivil polisler grubu "görmedi", solcu öğrenciler uyarılarla basının dikkatini Eczacılık Fakültesinde gizlenmiş faşist gruba çekerek o tarafa yönelmelerini sağladı. O zaman polis araya girdi.

Daha sonra Eczacılık Fakültesi önünde toplanan faşist grup Fen Edebiyat fakültesine doğru kaçarken ellerindeki soda şişelerle fakülte içerisinde bulunan öğrencilere saldırdı.

İÜ ana girişi önünde toplanan sosyalist yurtsever öğrenciler engellenmek istenen basın açıklamalarını burada gerçekleştirdiler. Toplanan yüzlerce sosyalist öğrenci, dinci gerici faşistlerin saldırılarını protesto ettiler. Üniversitelerde gerici faşistlere müsamaha gösterilmeyeceğini onlara karşı mücadele edeceklerini belirttiler.

Ardından sosyalist öğrenciler üniversiteye içine döndüler ve faşistlere "Cesaretleri varsa gelsinler" dediler.

Sosyalist öğrenciler üniversitenin içinde bir süre bekledikten sonra topluca tekrar çıkış yaptılar. □

DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ'NDE FAŞİST SALDIRILAR

İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi'nde günlerdir süren gerilim, çatışmaya dönüştü. 1 Nisan Pazartesi gününden bu yana süren faşistlerin tacizleri, 4 Nisan günü Dokuz Çeşmeler Kampüsünde ÖGB ve kampüsteki sivil polisler tarafından sürdürüldü. Okulda stant açan yurtsever arkadaşlarımıza saldırıp, stand bulunan gazete ve dergileri yırtan ÖGB ve sivil polisler, arkadaşlarımızın kimliklerine de el koydu.

Saldırıları duyan diğer devrimci öğrencilerin kampüse gelmesiyle birlikte çevik kuvvet ekipleri de kampüs içine girdi. Olaylar üzerine sloganlar atılarak, tüm devrimcilerin yayınlarının bulunduğu ortak bir stant açıldı. Polisin bu standı saldırısı gecikmedi. Çevik kuvvet polisleri tarafından etrafı çevrilen öğrenciler sloganlarla, alkışlarla ve zılgıtlarla karşılık verdi. Çevik kuvvetin çekilmesinin ardından da bir yürüyüş gerçekleştirilerek eylem sona erdirildi.

Yaşanan tüm bu gerilimlerden sonra 5 Nisan günü tekrar Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Kampüsü'nde polis, stant açan devrimci demokrat yurtsever öğrencilere saldırdı. Bir haftadır yaşanan tacizler üzerine eylem kararı alan devrimci demokrat yurtsever öğrenciler, sabah saatlerinden itibaren Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Kampüsü'nde yandılar. Eylem saat 12.00'da standın açılması ve alkışlarla başladı.

Standın açılmasının ardından ÖGB standı gelerek masanın kaldırılmasını istedi, öğrenciler tarafından masadaki yayınların yasal yayınlar olduğu söylenince de ÖGB "yayınlar yasal olabilir ama içeriği yasal değil" diyerek cevap verdi. Daha sonra öğrenciler tarafından bir süre halaylar çekildi. Bu kez de sivil polisler gelerek standın kaldırılmasını istedi. Öğrencilerin cevabı ise standın kaldırılmayacağı oldu. Bunun üzerine çevik kuvvet ve TOMA'yla saldıran polise öğrenciler de taş ve şişelerle karşılık verdi.

Aralarında DÖB'lü bir öğrencinin de olduğu çok sayıda öğrencinin gözaltına alındığı öğrenilirken; üç öğrencinin de yaralandığı bildirildi.

Akşam saat 19.00'da Konak Eski Sümerbank'ın önünde ortak bir basın açıklaması yapılarak, saldırı ve gözaltılar protesto edildi. Basın açıklamasına Devrimci Öğrenci Birliği, Ekim Gençliği, Demokratik Yurtsever Gençlik, Öğrenci Kolektifi, Gençlik Cephesi, Gençlik Muhalefeti gibi birçok kitle gençlik örgütü katıldı.

Basın açıklamasında "Okullarda son dönemde ÖGB, sivil polis ve faşist işbirliği ile devrimci, ileri öğrencilere yapılan baskılar saldırılar arttı. Bizler Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencileri olarak faşist ablukayı dağıtacağız. Tarihimizden aldığımız güçle anti-faşist mücadelemize devam edeceğiz. Son 1 haftadır yaşanan gerginlik bugün faşizmin saldırısı ile devam etti. Dokuz Eylül Eğitim Fakültesinde bugün polisle çıkan çatışmada aralarında Devrimci Öğrenci Birliği, Ekim Gençliği, Demokratik Yurtsever Gençlik, Gençlik Cephesi olmak üzere toplam 23 arkadaşımız gözaltına alındı. Şuan terörle mücadele de tutulmaktadır. Gözaltına alınan arkadaşlarımızın derhal serbest bırakılmasını istiyoruz" denildi.

Basın açıklamasının ardından eylem, atılan sloganlarla sona erdi. Gözaltına alınan öğrenciler, ertesi gün serbest bırakıldı.

Gözaltıları ve faşist saldırıları protesto etmek için 11 Nisan Perşembe günü Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde yürüyüş ve basın açıklaması yapıldı. Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), Ekim Gençliği, Gençlik Muhalefeti, Öğrenci Kolektifleri ve Sosyalist Gençlik Derneği (SGD)'nin örgütleyicisi olduğu yürüyüşe Gençlik Cephesi de destek verdi.

Açıklamadan hemen önce ölümsüzleşen devrimci öğrenciler nezdinde saygı duruşu yapıldı. Okunan açıklamada, artan faşist saldırılara karşı gençlik anti-faşist, anti-emperyalist, anti-kapitalist birliklere çağrıldı. Atılan sloganların ardından pankart okula asılarak yürüyüş sona erdirildi.

İzmir Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB)

233. Sayı / 17 Nisan - 1 Mayıs 2013

"ORTAK MÜCADELEYİ BÜYÜTMENE ÇAĞIRIYORUZ"

Dicle Üniversitesinde devrimci yurtsever öğrencilere, Hizbullahçı saldırılarından sonra 12 Nisan'da da İstanbul Üniversitesi'nde bir saldırı yaşandı. 13 Nisan günü Taksim Meydanı'nda toplanan devrimci yurtsever öğrenciler, faşistlerin saldırılarını protesto ettiler.

Öğrenciler "ODTÜ'den Dicle'ye Direniş Sürüyor" yazılı Türkçe, Kürtçe pankart açtılar. Galatasaray Lisesi'ne yürüyen öğrenciler sık sık "Hizbul Şeytan Kürdistan'dan Defol", "Üniversiteler Bizimle Özgürleşecek", "Biji Berxwedana Dicle'ye", "Murat İzol Yoldaş Ölümsüzdür" sloganları attılar.

Galatasaray Lisesi önünde Kürtçe ve Türkçe okunan basın açıklamasında, Dicle Üniversitesinde başlayan dinci gerici faşistlerin saldırılarının polisin desteğini alarak organize edildikleri belirtildi. Olayların başlangıcında polis tarafından katledilen Murat İzol'un cenazesine katılan öğrencilere saldıran polis-çete işbirliğinin, Samsun, Eskişehir, İzmir ve son olarak da İstanbul'da devrimci, yurtsever öğrencilere saldırdığı vurgulandı.

Açıklama, "Biz üniversite öğrencileri olarak AKP'nin gerici ve faşist çeteleleri üzerimize salarak bizi sindirmeye çalışmasına karşı bu mücadeleyi büyütme kararıyla yineliyoruz. Eşit, parasız, bilimsel, anadilde, cinsiyetçi olmayan bir eğitim için, başta Türk ve Kürt halkları olmak üzere tüm halkların kardeşliği için, sermayeye ve onun siyasal iktidarı AKP'ye, bu iktidarın polisine, askerine, faşistine, gericisine, Hizbullahçılarına karşı tüm üniversite bileşenlerini ortak mücadeleyi büyütme çağırıyoruz" diye bitirildi.

Eyleme Hey Tekstil İşçileri ve DÖB'lü öğrenciler destek verdi. Eylem sloganlarla sona erdi. □

TÜM KAYIPLAR BULUNUNCAYA KADAR...

Cumartesi Anneleri 420. haftaya girdikleri oturma eylemlerinde bu hafta 12 Eylül 1980 faşist darbesinde gözaltında işkencede öldürülen Nurettin Yedigöl'ün akıbetini sordular.

Eylemde ilk sözü alan 1995 yılında gözaltında kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız, Gebze M Tipi Hapishanesi'ndeki kadın tutsakların selamını getirdiğini söyledi.

1980 faşist darbesinden kaybedilen Cemil Kırbayır'ın ağabeyi Mikail Kırbayır, 12 Eylül'de uygulanan faşist politikaların hala devam ettiğini vurgulayarak, 12 Eylülcülerin kaybettiği Nurettin Yedigöller, Hayrettin Erenler, Cemil Kırbayır, Hasanlar, Toramanlar ve Bilginler gibi devrimcilerin dünyada saygıyla anıldığını, onları kaybedip bu suçu işleyenlerin ise lanetlendiğini ifade etti.

12 Eylül döneminde kaybedilen Hayrettin Eren'in kardeşi İkbâl Eren "Kayıplar gerçeği hala var. Sabah evinden çıkan bir kişinin evine dönemeyeceği riski devam ediyor" dedi ve tüm kayıplar bulununcaya kadar mücadele edeceklerini söyledi.

Nurettin Yedigöl'ün kaybedilmesine tanık olan İHD İstanbul Şube Başkanı Ümit Efe Nurettin'in kendi kaldığı evden alındığını söyleyerek, Nurettin'in gözaltına alındığının 4. gününde katledildiğini söyledi. İşkenceden önce intikam amacı güdüldüğünü belirten Efe, Nurettin'in sosyalist kimliğinden dolayı katledildiğini belirtti.

Oğlunu kaybedenlere hakkını helal etmediğini söyleyen Zeycan Ana, öldüğünde oğlunun kemiklerinin kucağına konulmasını istedi.

Yedigöl 1981'de, 26 yaşında İstanbul İdealtepe'de bir eve yapılan basında gözaltına alındı. İstanbul Emniyet Müdürlüğü 1. Şube'de işkence gördü. İşkencecilerden birisi Garip kod adındaki Ercan Sert'ti.

İşkenceciler Yedigöl'ün arkadaşlarına kanlar içindeki bedenini gösterip "konuş, yoksa senin de sonun Nurettin gibi olur. İşte gözlemlerinizle gördünüz, onu öldürdük, bizden kimse hesap soramaz" dedi.

Nurettin Yedigöl'ü siyasi şubede gördüklerine tanıklık eden yedi kişi "Şahidiz, işkencede öldürüldü" diye ifade verdi, ancak savcılığın yanıtı "böyle şey olmaz, devlete iftira atmayın" oldu.

Bu haftanın basın açıklamasını okuyan Gönül Sonbahar, "Nurettin'in kaybedilmesinde 13 kişi tanık. Bugüne kadar yapılan tüm suç duyuruları takipsizlikle sonuçlandı. Anayasa Mahkemesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde süren davalar var. Geçmişin vahşetiyle yüzleşmek zorundayız. Bunun için göstermelik değil, gerçek bir 12 Eylül yargılaması istiyoruz" dedi. □

CEVİZLİDERE HALKI MADENLERE KARŞI

Burjuvazinin Dersim'e saldırıları her şekilde devam ediyor. Önce köyler yakıldı insansızlaştırılmaya çalışıldı, şimdi ise yine aynı şekilde insansızlaştırma çalışmaları devam ediyor. Bunun tek nedeni burjuvazinin Dersim'den ve Dersim halkından korkmasıdır. Siyanür, bulunduğu tüm çevrede doğal yaşamı yok edecek, hatta bir damlası tüm canlıların ölümüne neden olabilecek güçtedir. 2000 yılından bu yana Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Cevizlidere köyünde siyanürle maden arama çalışmaları kapsamında sondaj çalışmaları başlamıştı. Ana firma Rio-Tinto'nun taşeronluğunu şu an Çalık Grubu üstlendi. Sık sık tepkilerle karşılaşan taşeron firmalar tepkilerden kaynaklı korkup kaçmakta ve sürekli değişmekte. Cevizlidere köyünde sondaj çalışmaları başlamış olsa da köy halkının siyanürle maden aramalarına karşı olduklarından süreç sürekli olarak sekteye uğramaktadır. Ama her defasında burjuvazi daha fazla yüklenerek çalışmalarına devam etmektedir.

Cevizlidere Köyü'nde altın, kalay vb. için siyanürle açılmak istenen madenler ve önümüzdeki süreçle ilgili Sarıgazi'de 13 Nisan 2013 Cumartesi günü Cevizlidere köylüleriyle bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıya DEDEF temsilcisi ve Ovacık Derneği başkanı Veysel Diri, sanatçı ve Ovacık Derneği yönetim kurulundan Nurettin Güleç, Teslim Keser, Aydın Çılgın ve Cevizlidere köylüleri katıldı.

Toplantıda son süreçte neler yapıldığı anlatılarak DEDEF'in önümüzdeki günlerde neler yapacağından bahsedildi ve bu konuyla ilgili çalışmaların devam ettiği, hiç bir şekilde siyanürle maden çalışmalarına izin verilmeyeceği vurgulandı. Daha önce mitingler, basın açıklamaları, paneller ve Dersim Festivali'nde yürüyüş ve basın açıklaması yapılmıştı. Veysel Diri 28 Nisan 2013 günü de Dersim'de kitlesel bir yürüyüş daha yapılacağını söyledi.

Cevizlidere köyünün öneminden de bahseden Diri, köylülerin topraklarını satmamaları gerektiğini ve bu sürecin çok önemli olduğunu; bu konuyla ilgili mücadelelerinin süreceğini belirtti. Daha sonra karşılıklı soru cevaplarla toplantı sona erdi. □

TIYATRO SİMURG CAN YÜCEL'LE ADANA'DA

30 Mart Cumartesi günü hem Can Yücel'in anısını Adana'da yaşatmak amacıyla hem de 27 Mart'ın Dünya Tiyatro günü olması nedeniyle, Tiyatro Simurg'un "Sözcükler Can Yücel'i Özler" oyunun gösterimini gerçekleştirdik

Etkinlik öncesi Adana'da birçok kafeye etkinliğin afişi asıldı. Birkaç hafta öncesinden sendikalara, liselere ve üniversiteye davetiyelerle etkinliğin duyurusu yapıldı.

30 Mart günü saat 16.00'da tiyatronun sergileneceği Büyükşehir Belediyesi tiyatro salonuna konuklarımız gelmeye başladı. Tiyatro başlayana kadar sohbet edildi. Can Yücel'in şiirlerinden ve yaşamından kesitlerle Can Yücel'in yaşamı Tiyatro Simurg'un canlı performansı ile anlatıldı. İzleyenler çoğu defa oyuna kahkahalarla eşlik etti. Can Yücel'in fotoğrafının sahneye getirilmesi ile son bulan oyun, izleyiciler tarafından yoğun bir alkış aldı.

Etkinlik sonunda, oyun ile ilgili olumlu değerlendirmeler aldık. Adana'da ilk defa böyle bir organizasyonu yapıyor olmak bizim için önemliydi. Etkinlik salonundan ayrılırken davetlilere sanat merkezinin broşürü dağıtılarak birlikte üretime çağrı yapıldı.

Adana Ayışığı Sanat Merkezi

EMEK BİZİM, İSTANBUL BİZİM!

Emek Sinemasının önünde toplanan yüzlerce kişi "Emek Yerinde Güzel", "Sermaye Emegiime Dokunma", "Emekle Sermaye Uzlaşmayacak", "Demirören Yıkılsın Tayip Altında Kalsın" diyerek Emek Sineması'nın yıkımını protesto ettiler.

Emek Sineması önünde küçük bir platform kurarak konuşmalar yapıldığı eyleme çok sayıda sanatçı katıldı. "Emek Yerinde Güzel", "Emek Bizim, İstanbul Bizim", "Sanatçılar Örgütleniyor, Sanat Özgürleşiyor" dövizlerinin taşındığı eyleme destek veren Çarşı'nın açtığı "Burası Yeşilçam, Hollywood Değil" pankartı dikkat çekti.

Yeşilçam Sokağı girişindeki kürsüye çıkarak söz alan Nurgül Yeşilçay "Bizim olan bize sorulmadan yıkılıyor" diyerek tepki gösterdi. SİYAD Başkanı Tunca Arslan "Kamer İnşaat, üç yıldır festival öncesine gelecek şekilde kendini hatırlatıyor. Her festival başlangıcında ya basın açıklamasıyla ya inşaat süreciyle provoke ediyor" dedi.

Yönetmen Yüksel Aksu da "Emek Sineması bizim için çok önemli bir yer. Festivallerden sonra bizim soğuk kış günlerinde ısındığımız bir yerdi. Madem emeği yıkıyorsunuz o zaman Dolmabahçe Sarayını da alışveriş merkezi yapın. Emek eğer ticari kaygılar nedeniyle yukarı taşıyorsa o zaman işi bir adım daha ileri götürelim, Ayasofya'yı, Sultanahmet'i de yukarı taşıyıp AVM'ye dönüştürelim." dedi.

Konuşmalardan sonra Emek Sinemasının bulunduğu sokağa giren kitle burada "Emek Bizim" yazılamaları yaptı. Eylem Taksim Meydanı'na kadar yapılan yürüyüşle son buldu.

Emek Sineması'nın yıkımını protesto için 7 Nisan Pazar günü yapılan eyleme polis saldırmış; Costa Gavras gibi dünyaca ünlü sanatçıların da aralarında olduğu kitleyi gaz bombaları ve tazyikli su ile dağıtmıştı. □

SARIGAZI 1 MAYIS'A HAZIRLANIYOR

Mücadele Birliği Platformu'nun pek çok yerde olduğu gibi Sarıgazi'de de 1 Mayıs çalışmalarını devam ediyor. Mahallenin her yanını afişlerle donatan Mücadele Birliği Platformu, açtığı stantlarda sesli ajitasyonlarla tüm işçi ve emekçileri 1 Mayıs'a davet etmeye devam ediyor.

14 Nisan günü Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nde 1 Mayıs ile ilgili bir kahvaltı yapıldı. Herkesin getirdiği börekleri, çayları, şekerleri ve sıcak sohbetleriyle başlayan kahvaltı, ilerleyen saatlerde halaylar ve küçük bir dostumuzun bağlaması ve kadın arkadaşların türkülerıyla devam etti.

Kahvaltıda 1 Mayıs'ın önemi ve bizim Taksim'i neden önemseydiğimizden, bunun için ödediğimiz bedellerden ve bugün Taksim'in kazanılmasında en büyük rolü leninistlerin oynadığından bahsedildi. Herkesin 1992 yılında MİT ajanı Doğu Perinçek'in arkasından gittiğinden ve 1 Mayıs'ta Taksim'e o günden 2006 yılına kadar tek başımıza çıktığımızdan; ancak 2007 yılında sendikaların da çıkmak istemesi üzerine ortalama solun da çıktığından bahsedildi.

Toplantı daha sonra yerini eğlenceye bıraktı ve insanlarla bir daha buluşmak üzere kahvaltımız sonlandırıldı. □

ANKARA'DA 1 MAYIS BASKILARI BAŞLADI

5 Nisan günü sabah saatlerinde Ankara'da Kızılay'a 1 Mayıs afişi yapan 2 DÖB'lü öğrenciyeye önce kimlik kontrolü yapıldı. Daha sonra Çankaya Emniyet Müdürlüğü'ne götürülerek 182'şer lira idari para cezası verildi. Yanlarında bulunan afişlere ise savcı talimatıyla polis el koydu.

Ankara'da devletin 1 Mayıs çalışmalarına yönelik baskısı çalışmalarımızı engellemeyecek. Ankara'nın emekçilerini ve gençlerini 1 Mayıs'ta Taksim'e çağırma devam edeceğiz.

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!

Ankara Mücadele Birliği Platformu

DENİZ OLUP AKMAYA!

11 Nisan günü İHD İstanbul Şubesi'nde Mücadele Birliği Platformu bir basın açıklaması düzenleyerek THKO önderleri Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı idamlarının 41. yılı anma programını açıkladı. Basın açıklamasına Mücadele Birliği Platformu temsilcisi Ali Ekber Sever, Tertip Komitesi adına Av. Sevinç Sarıkaya ve Emeğe Ezgi katıldı.

İlk konuşmayı Mücadele Birliği Platformu adına Ali Ekber Sever yaparak, her yıl 6 Mayıs'ta Türkiye devriminin önderleri Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ı anma etkinlikleri, mitingler düzenlendiğini hatırlattı. Sever; 2006'dan bu yana her yıl Kadıköy İskele Meydanı'nda Denizleri anmak için yapmak istedikleri Miting girişimlerinin, İstanbul Valiliği tarafından "Suçu ve suçluyu övmek" suçlamasıyla yasaklandığını ve engellenmeye çalışıldığını söyledi.

Sever, "Yasaklamalar Denizleri anmamızı, halkın Denizleşmesini engellemeyemedi. Gerek Mezar başında yapılan anmalara, gerek Kadıköy'de yaptığımız anma eylemlerine emekçi seli Deniz olup aktı. Israrlı çabalarımız sonuç verdi. Son iki yıldır Kadıköy'de düzenlediğimiz mitinglere izin verildi. 2011 ve 2012'de kızıl bayraklarla Deniz olup aktık Kadıköy'e." ifadelerini kullandı.

2012'de Denizleri İstanbul, Ankara, İzmir, Adana ve Antep'te yürüyüş ve mitinglerle andıklarını söyleyen Sever; geçen yıl Antep'te yapmak istedikleri mitingin yasak-

landığını, yasağa inat 6 Mayıs günü sokağa çıkan insanlara da davalar açıldığını ve Emeğe Ezgi müzik grubunun da bu anmada marşlarını söylediği için yargılandığını hatırlattı.

Ali Ekber Sever konuşmasını "Halkların devrimci önderleri Denizlerin yoldaşları olarak bizler de hiç bir şekilde O'nları anmaktan, onların mücadelesini yükseltmekten geri durmayacağız. Denizlerin Yoldaşları olarak bu sene de yasaklansak da O'nların ölüm yıl dönümünde binler olup çoğaldıklarını haykırmak için Kadıköy Meydanı'nda olacağız. Herkesi 6 Mayıs Günü Kadıköy İskele Meydanı'na Denizleşmeye davet ediyoruz." diye sürdürdü.

Ardından Tertip Komitesi adına söz alan Avukat Sevinç Sarıkaya valilik ve emniyet birimleri ile miting için yaptıkları görüşmelerde "neden miting yapıyorsunuz", "bir basın açıklaması yapın yetmez mi" şeklinde pazarlık yapılmak istendiğini, miting kararından vazgeçmeyeceklerini, izin çıkmasa dahi Deniz Gezmiş ve yoldaşlarını aynı gün ve yerde anacaklarını söyledi. Sarıkaya daha önce miting izini alındığı için bu yıl da sorun olmayacağını düşündüklerini söyledi.

Emeğe Ezgi adına konuşan Sinan Koçum da 2012'de Deniz Gezmiş ve yoldaşları için Antep'te yapılan anmada söyledikleri marşlar yüzünden Adana 10. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından dava açıldığını hatırlattı.

Bu tür yargılamaların "Denizleri astık, onların peşinde olanları nasıl asarım"ın hesabı olduğunu söyledi. Koçum "müzik grubunun elemanlarını geçen yıl açtıkları komik dava ile daha da devrimcileştirdiler; geçen yıl Denizler için yapılan anmaların birine katılabiliştik. Bu yıl üç ilde katılarak, 'bizler Denizleri daha çok sahipleniyoruz' diyeceğiz" ifadelerini kullandı.

İllerde yapılacak etkinlikler şöyle:

ANKARA

Mezar Baş Anması

Tarih: 6 Mayıs

Saat: 10:00

Yer: Karşıyaka Mezarlığı 2. Kapı

ANKARA Konser

Tarih: 4 Mayıs

Saat: 15:00

Yer: Sakarya Meydanı

İZMİR Yürüyüş

Toplanma Yeri: Konak YKM

Tarih 5 Mayıs

Saat: 14:00

ANTEP Miting

Toplanma Yeri: Kırıkayak Parkı

Miting Alanı: Yeşilsu Parkı

Tarih: 5 Mayıs

Saat: 12:30

ADANA Yürüyüş

Tarih 6 Mayıs

Saat: 12:30

Toplanma Yeri: Büyükşehir Belediyesi Karşısı

6 MAYIS 2013
TOPLANMA YERİ
TEPE NAUTILUS
SAAT 13⁰⁰

KADIKÖY MEYDANI

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

[facebook.com/denizlerinbayragi](https://www.facebook.com/denizlerinbayragi) / www.mucadelebirligi.com

SİBEL SÜRÜCÜ ÖLÜMSÜZDÜR

Yaşamım boyunca yaşamın anlamını bulmak için çalıştım.

İnsanın yaşamasının bir anlamı olmalı, yaşamı anlamlı kılmak üzerine hep düşündüm, neden yaşıyorduk? Nasıl yaşamalı? Çünkü yaşamak, günü birlik, geçici mutluluklar, geçici sevgiler... Nasıl yaşamalının cevabı değildi. Sonra sizlerle tanıştım ve yaşamın anlamını bulmak için elde ettiğim her ilerleme, her adım beni mutluluğa daha da yaklaştırdı. Ben gerçek mutluluğu yoldaşlarımı ve kolektifi tanıdığımda tattım. Ama hiçbir zaman nasıl yaşamak gerektiği sorusunu sormaktan vazgeçmedim. Kendi içimdeki her zaafı, her yüzleşmeyi, her sorunu yoldaşıma açtım, yalnızca sizlerle bunları konuştum, başka hiç kimseye açmadım. Düşmanın önünde asla eğilmediğimi biliyorsunuz. Onların karşısında zaaf larımı, sorunlarımı göstermedim. Her ne yaşamışsam, yoldaşlarımla konuşmaktan çekinmedim, geri durmadım. Bu bütünün bir parçası olmaktan aldığım mutluluk ve güçle aştım zaaf larımı, sorunlarımı... Biz dostu da düşmanı da biliyoruz.

*Sizsiz bir yaşamı asla kabul etmeyeceğim...
Sizden asla vazgeçmeyeceğim...*

SİBEL SÜRÜCÜ

22 NİSAN 2001

ÖLÜM ORUCU SAVAŞÇISI

HALKIN DENİZİ DENİZLEŞEN HALKLA

6

Mayıs

İDANLARININ 41. YILINDA DENİZLERİ ANIYORUZ

DENİZLERİ ANMA PROGRAMLARI

ANKARA

Emeğe Ezgi Konseri

Tarih: 4 Mayıs

Saat: 15:00

Yer: Sakarya Meydanı

Anma

Tarih: 6 Mayıs

Karşıyaka Mezarlığı 2 No'lu Kapı

Saat: 10:00

İSTANBUL

Miting

Tarih: 6 Mayıs

Saat: 12:00

Toplanma: Tepe Natilius

Miting Alanı: Kadıköy İskele Meydanı

ANTEP

Miting

Tarih: 5 Mayıs

Saat: 12:30

Toplanma: Kırkayak Parkı

Miting Alanı: Yeşilsu Parkı

İZMİR

Yürüyüş

Tarih: 5 Mayıs

Saat: 14:00

Toplanma:

Konak YKM Önü

ADANA

Yürüyüş

Tarih: 6 Mayıs

Saat: 12:30

Toplanma:

Büyükşehir Bel. Karşısı